

 congrés
UNA EIVISSA
D'OPORTUNITATS

FSE
PSOE /
FEDERACIÓ SOCIALISTA D'EIVISSA

DOCUMENT MARC

EIVISSA, 25 DE GENER DE 2020

Índex

Eix 1: Un partit rigorós, obert i sempre preparat per Eivissa	4
Grup del consell: una oposició útil per Eivissa.....	7
Coordinació amb les agrupacions	7
Coordinació amb el PSIB: Desenvolupant un federalisme insular	9
Un partit preparat per Eivissa	11
La seu de la FSE: un nou espai d'oportunitats.....	12
Les millors eines i processos al nostre abast.....	13
Nous àmbits de formació per a la militància amb garantia de segell socialista.....	14
Més organització i nous mètodes de feina	15
Eix 2: Benestar, igualtat de drets i desenvolupament personal	17
Habitatge.....	18
Feina digna	21
Feminisme	23
Llibertat religiosa i laïcitat	25
Polítiques LGTBI	26
Escletxa tecnològica.....	27
Salut i atenció social a la ciutadania.....	28
Esports.....	30
Cultura i llengua	32
Polítiques de joventut.....	35
Transport públic i mobilitat.....	36
Eix 3: Desenvolupament equitatiu i sostenible	39
Sostenibilitat mediambiental.....	39

Territori i costa	40
Gestió de l'aigua	41
Energia	43
Residus	43
Una economia diversificada	44
Turisme	47
Lluitant contra l'estacionalitat	49
Eix 4: Educació continuada	51
Educació infantil	52
Educació primària	53
Educació secundària	54
Formació professional	55
Capacitació professional	55
Idiomes	56
Formació contínua i educació per a persones adultes	56
Universitat	57
Eix 5: Un model de col·laboració institucional per Eivissa	59
El consell com a coordinador per els reptes d'Eivissa	59
Llei de capitalitat	60
Ètica i bon govern	61
Transparència i Govern obert	61
Qualitat en l'atenció al ciutadà	61
Compromís ètic.....	62

Eix 1: Un partit rigorós, obert i sempre preparat per Eivissa

La Federació Socialista d'Eivissa sempre ha estat l'actor principal dels avenços socials d'Eivissa. Amb una feina continuada hem impulsat la nostra illa en moments on la ciutadania ens necessitava. Hem estat la clau de la majoria de projectes que han millorat la vida dels eivissencs i eivissenques i que ens han aportat equilibri. Hem apostat pel pacte i pel consens quan ha estat necessari i hem sabut avançar en solitari en altres moments.

El Partit Socialista és el partit que més s'assembla a la nostra societat. No per molt que es repeteixi aquesta frase perd vigència o valor. Una gran part de la nostra ciutadania, una gran majoria, es veu representada en els valors i els ideals que defensam des del socialisme espanyol.

Som el partit que ha construït l'Estat del Benestar al nostre país, però també el partit que, no només el segueix defensant amb més fermesa, sinó el que l'ha fet avançar durant els darrers anys. Les llibertats i els drets han arribat a la nostra població de la mà de governs socialistes, i les nostres illes, i Eivissa, no en són una excepció.

Les Illes Balears, i Eivissa en particular, s'havien catalogat tradicionalment com territoris conservadors on el PSOE tenia poc a fer en temps d'eleccions democràtiques. Però la valentia, la fermesa, l'honestedat dels homes i dones que varen fundar el nostre partit a l'illa i que el varen aixecar a força d'ideals i compromís varen anar trobant relleu i en les comptades ocasions en què un socialista va arribar al poder, va demostrar que les coses podien canviar i ràpid. Amb el model de govern de n'Enrique Mayans, el d'en Vicent Tur, el d'en Xico Tarrés i el de na Pilar Costa es va demostrar que una altra Eivissa era possible, que els i les socialistes podien conformar governs seriosos i de futur i l'alternança democràtica es va començar a produir a moltes de les nostres institucions.

Però el futur s'ha de guanyar cada dia i, més concretament, en política i en un món en una evolució constant, això és encara més cert. Els avenços que hem aconseguit ens avalen i ens defineixen, però la ciutadania d'Eivissa no necessita un partit que visqui de fites passades, necessita un partit que sigui capaç d'aportar tota aquesta experiència per reconèixer els problemes i afrontar els reptes que els preocupen.

Des dels canvis globals que afecten el turisme, l'extrema dreta, la diversificació econòmica o la sostenibilitat ambiental, sigui quin sigui el moment històric, hem hagut de fer front a un futur ple de reptes. El que ens ha caracteritzat és l'ambició i la voluntat contínua de donar solucions, seguretat i benestar.

La nostra societat ens demanda respostes ràpides, capacitat de comprensió dels problemes de l'avui, argumentacions clares, profundes però a la vegada senzilles, i

sobretot que siguem exemplars, que puguin posar la mà al foc per aquelles persones que els representen, que no fallem en fer de la gestió pública un exemple de transparència i bon ús dels recursos públics.

Aquest 2019 ha estat un any excepcional en el sentit de què hem viscut quatre processos electorals repartits en tres jornades, dos nacionals, un europeu i un autonòmic. Això ha exigut el millor de la nostra organització i de la nostra militància, que ha fet feina de valent per fer possible dur al govern les nostres idees. Des de la preparació de programes, a l'organització d'actes o el recompte, tot ha avançat i s'ha complert. Fins i tot es va detectar un error inèdit en les transmissions de dades al procés electoral d'Eivissa, amb una reacció exemplar que va corregir la situació.

Amb tot i això, hem de ser ambiciosos i seguir millorant la nostra capacitat organitzativa, amb noves eines i mètodes que ens facin la vida més fàcil i ens permetin aprofitar millor el temps. El nostre recurs més valuós és el temps que dedica la nostra militància, per tant hem de garantir que s'aprofita al màxim i que es valori com a tal. Engrescar accions que suposin una major participació de la nostra militància, ha de ser un dels nous reptes, tot això amb l'objectiu d'augmentar el nombre de militants que tenim a cadascuna de les nostres agrupacions.

En l'àmbit nacional, la fragmentació política, la falta d'acord i una sèrie de partits instal·lats al bloqueig, ens varen conduir a una repetició electoral després d'una clara victòria a les eleccions generals d'abril. Així i tot, hem guanyat dues voltes les eleccions generals a Eivissa i podem dir que també hem guanyat l'escó del senat en solitari. En aquest sentit, cal destacar que a les segones eleccions va baixar la participació. Una dreta centrada a promoure l'abstenció amb notícies falses i campanyes a les xarxes va afectar negativament al resultat final. Encara amb dues victòries i amb negociacions avançades, l'arc parlamentari Espanyol suposa un repte que només el Partit Socialista pot afrontar com a partit de govern i de consens.

Durant aquests processos s'ha de destacar la irrupció de l'extrema dreta a Espanya, no només en l'àmbit nacional, sinó amb una implantació territorial molt preocupant. La repetició electoral els va beneficiar, fent-los pujar fins a un punt on podem dir que l'excepció espanyola com a país europeu sense extremismes de dretes definitivament ha finalitzat. A més, amb la dificultat afegida d'una dreta espanyola immoral que pacta amb ells i els permet governar. Quan a Europa la dreta constitucionalista forma barreres contra l'extrema dreta, per la dreta espanyola tot s'hi val per tal d'arribar al govern i defensar els seus interessos.

Per primera vegada a Balears hem aconseguit repetir un govern de pacte d'esquerres format al voltant dels acords programàtics de Bellver. En l'àmbit de la nostra circumscripció també vàrem millorar resultats amb cinc escons pel Parlament de les Illes Balears. Tot i haver pujat en vots i amb una legislatura en la qual hem revertit moltes de les retallades d'un Partit Popular que va deixar un Consell buit de contingut, no vàrem aconseguir revalidar un govern progressista al Consell d'Eivissa. En l'àmbit municipal

hem mantingut dos dels tres ajuntaments on governavem. Per desgràcia, Sant Antoni no ha pogut ser socialista una legislatura més i molts dels projectes iniciats quedaran aturats o s'eliminaran. A més, no ha estat possible guanyar Santa Eulària o Sant Joan.

Durant els pròxims quatre anys, la FSE haurà de fer feina donant suport a totes les agrupacions per a una cooperació efectiva que ens dugui a millorar resultats a tots els municipis. Això requerirà d'una anàlisi realista de la situació i dels resultats electorals, que excedeix l'abast d'aquesta ponència. Per fer-ho, la mateixa federació haurà d'ajudar a les agrupacions amb les eines, la formació i els recursos adequats.

L'actual Comissió Gestora ha estat l'encarregada de preparar tot el procés per al 4t Congrés de la FSE, amb l'elecció de nou secretari general, la comissió executiva, i l'aprovació de la ponència marc que, amb les aportacions del conjunt de la militància, servirà per definir el camí d'una nova etapa pel partit.

Hem de ser ben conscients de la diferent situació en què el nostre partit es troba en funció de les institucions que governa en cada moment. De manera habitual feim autocrítica quan perdem els principals governs de l'illa, dient que la responsabilitat de la institució ens ha fet abandonar la feina pròpia del partit i que l'hem deixat amb molt baixa activitat. Però quan tornam a governar no arribem a trobar la manera d'aconseguir que no torni a passar. És l'hora d'enfrontar de manera seriosa aquesta situació, així com la necessària coordinació entre agrupacions i FSE, entre grups municipals, insular i parlamentari.

Els votants socialistes d'Eivissa esperen que ens recomponguem sense perdre temps, que deixem de banda els interessos personals i que tornem a sortir al carrer a guanyar. Aquest és l'únic camí per ampliar la nostra base social, per aconseguir recuperar el Consell d'Eivissa i l'ajuntament a Sant Antoni, per guanyar per primera vegada a Sant Joan i Santa Eulària, per donar continuïtat a tot el que hem fet a la Ciutat d'Eivissa i a Sant Josep.

Eivissa no parará per nosaltres o els nostres problemes, i no seguir el ritme que necessita la nostra gent ens conduirà a un fracàs rotund. És un fet que quan els socialistes treballen units aconsegueixen els seus objectius: guanyar les eleccions primer, per després poder defensar els treballadors i avançar cap a la justícia social des del govern. Concentrem-nos en construir el millor projecte polític, en formar els millors equips i en generar consensos que ens donin coherència i enriqueixin les nostres posicions amb el debat. En definitiva, no hem de perdre ni un segon més en nosaltres si no ajuda a donar solucions a la nostra gent.

Aquest document, que tracta de reflectir el projecte polític de la Federació Socialista d'Eivissa, ha de ser viu, com és el món i la nostra illa. Ha de ser ampliat en futures reunions sectorials o temàtiques, per donar encara més context, arguments i rigor a les diferents propostes que presentam. Ha de ser ambiciós i cercar sempre millors solucions. Els i les socialistes tenim clar el nostre objectiu: una illa sostenible on tothom pugui viure amb dignitat i amb igualtat de drets. Però per arribar a aquest objectiu hem

demostrar valentia, aprendre contínuament, reconèixer allò que no ha funcionat i innovar, oferint sempre solucions i avançant-nos als problemes. Només així podrem ser el partit del progrés, el que garanteix un canvi segur i just, el partit que necessita Eivissa.

Grup del consell: una oposició útil per Eivissa

La recuperació del Consell d'Eivissa comença amb una estratègia d'oposició constructiva en les propostes, de defensa de les persones i del territori, defensa dels projectes de l'anterior legislatura i de denúncia i crítica quant al model que vol imposar la dreta de defensa dels interessos d'uns pocs enfront l'interès general de la ciutadania, com sempre ha fet a la nostra illa. Una estratègia que es desenvoluparà per part del grup PSOE del Consell d'acord amb la línia política fixada pel congrés, pel Comitè Insular i per la mateixa Comissió Executiva de la FSE, i en total coordinació i suport del partit, per tal de complir amb l'objectiu de construir una alternativa de govern progressista que rebi un suport majoritari de la ciutadania de l'illa en 2023.

És vital que el Grup Socialista faci visible les passes enrere que es produiran després de quatre anys de tornar a posar en marxa el Consell, donant-li contingut i desenvolupant polítiques progressistes. Hem de ser implacables amb aquest nou govern de dretes amb un president que ni tan sols creu en la utilitat de la institució que presideix. Sempre hem demostrat que el Consell és vital, qui no té utilitat és qui el governa per ocupar una cadira i es limita a seguir ordres de fora, de qui no té el més mínim interès per Eivissa.

Però per fer una oposició creïble hem de marcar-nos uns objectius i ser coherents amb el que proposam. Hem de ser coherents també amb allò que defensam als diferents municipis, no ha de parèixer que tenim sis veus, sinó que som una per tota Eivissa i que ens construeix sobre el consens i la lleialtat institucional i orgànica. L'autocrítica amb total sinceritat ens ha d'ajudar a identificar els factors que varen impedir consolidar un govern progressista a la nostra illa, com ja va passar en 2003 i en 2011.

Coordinació amb les agrupacions

La tasca del Consell i la FSE s'ha de coordinar completament amb els grups municipals i les diferents instàncies del partit. Tots els municipis són importants i poden esdevenir la clau per governar i posar en marxa les transformacions que mereixem. El resultat de la nostra feina a cada municipi afecta la nostra imatge comú i, per tant, pot afectar positivament o negativament al resultat de la resta. Fins i tot pot impulsar els rivals si l'estratègia d'oposició és equivocada.

En aquest sentit, per una millor feina en equip hem d'articular:

- Polítiques comunes. Des de la direcció de la FSE, però amb la col·laboració i el diàleg constant dels grups municipals, que han de prendre mesures diàries, a vegades amb una velocitat molt més ràpida del que ho ha de fer el grup del

Consell, i amb repercussions més notables per ser institucions de contacte directe amb la ciutadania.

- Òrgans de debat i discussió amb capacitat real per aprofundir en els problemes, on hi hagi voluntat real per part de qui participi d'enfrontar discussions i acabar-les amb una línia política clara que condicioni tot el partit i que doni suport a les polítiques que es portin a terme.
- Líders compromesos que participin de les decisions, les comparteixin i les transmetin al seu equip; que donin valor al debat i la decisió del partit i puguin valorar la repercussió al seu territori o a la seva institució d'aplicar la política que defensa el partit al qual pertanyen.
- Portaveus que tinguin clara la línia política adoptada pel partit, que la sàpiguen transmetre a l'opinió pública i que contribueixin a explicar clarament què és el PSOE, què defensa i per què. Que construeixin la imatge pública dels i les socialistes d'Eivissa, de les institucions on es governa i d'aquelles on des de l'oposició es proposa un model alternatiu.

L'àmbit insular requereix una coordinació prioritària i estreta entre el Consell i els grups dels ajuntaments per tal de definir les propostes que s'hagin de formular a la institució insular, les quals han de tenir en compte les realitats, diferències i repercussions als diferents municipis. Igualment, el grup del Consell necessita ser nodrit de manera constant de la informació que tenen els grups dels ajuntaments, del seu contacte directe amb la ciutadania, de les necessitats detectades, dels problemes del carrer, de les demandes de la societat.

Només entenent que les institucions i les seves competències són diferents, però que han de funcionar de manera absolutament coordinada, només tenint en compte que no podem competir entre nosaltres ni trobar-nos els anuncis de grans polítiques o inversions directament als diaris o a un correu corporatiu, serem capaços d'avançar en el nostre model de partit i de govern.

Per a una millor coordinació entre el grup del consell i els distints grups municipals, l'executiva de la FSE durà a terme un calendari de reunions per tal de acordar les polítiques del partit a les distintes institucions. Conformarem una comissió formada per representants de totes les institucions on tenim representació, que es reunirà mensualment i abans de la celebració dels plenaris i que ha de coordinar accions de govern, d'oposició o propostes com a partit, de forma que existeixi una mateixa línia en totes aquestes actuacions.

Per tal que el missatge del partit no es desviï de l'interès col·lectiu, els grups institucionals, abans de prendre decisions d'un calat polític important, hauran de consensuar l'aprovació per part de les executives corresponents.

També hem de millorar la comunicació tant a la nostra militància com a la premsa per tal de donar a conèixer totes aquelles accions que es duguin a terme, per la qual cosa

l'ús de tots els mitjans de comunicació que estiguin al nostre abast (xarxes socials, premsa...) és important.

Coordinació amb el PSIB: Desenvolupant un federalisme insular

El Partit Socialista és un partit jeràrquic que està directament arrelat a la realitat i a les persones. Per això és conscient de la importància d'establir la seva estructura i la seva organització a partir de l'organització territorial, que a més vertebrava el nostre estat. La insularitat, sigui doble o triple, suposa una realitat que destaca encara més la importància d'aquesta aproximació. Ja al projecte que vàrem presentar al congrés de 2017 vàrem introduir la necessitat de construir una mena de federalisme insular.

La Federació Socialista d'Eivissa pertany al Partit Socialista de les Illes Balears i com a tal ha de servir per posar en valor el que suposa formar part d'una estructura sòlida i que ens ha de permetre poder obtenir rèdit d'aquesta. Si bé la realitat insular del nostre arxipèlag dificulta la comunicació, el coneixement i poder compartir experiències, hem de ser capaços de superar les barreres físiques per treure profit de l'estructura de partit autonòmic. Tenim la sort de ser un territori amb un partit ben estructurat que actualment funciona com un rellotge.

És per això que és vital que tinguem una posició protagonista i participativa als òrgans del PSIB-PSOE i fins i tot a l'Executiva Federal del PSOE. Només així les decisions que es prenen des del PSIB tindran ben presents la visió i necessitats d'Eivissa, reclamant quan pertorqui un tracte just per totes les illes.

Ara mateix estem ben representats a l'executiva del PSIB i amb la nostra delegació al Consell Polític. Tenim una relació de col·laboració molt constructiva amb el PSIB-PSOE. Però, si fos necessari, hem de ser capaços d'articular posicionaments amb la resta d'illes i, fins i tot, superar la imatge d'una Federació Socialista Mallorquina com a bloc, negociant amb agrupacions i municipis concrets de Mallorca amb els mateixos posicionaments que nosaltres.

La nostra líder autonòmica és respectada i ben valorada a tot el territori nacional i té un discurs que ens alinea amb la línia més progressista, oberta, moderna i puntera del socialisme espanyol. Som pioners en la gestió d'acords amb altres forces d'esquerra, en polítiques socials i sanitàries, d'igualtat, de medi ambient o de gestió del territori i l'habitatge.

El segon mandat de govern autonòmic és una gran oportunitat per consolidar el model socialista i mostrar a la ciutadania el que es pot fer quan es posen les persones al centre de les decisions. Els i les socialistes d'Eivissa ens hem d'aprofitar d'aquest marc per:

- Participar activament en les polítiques del Govern, a través dels diputats i les diputades, les persones del Govern balear en diferents responsabilitats i altres càrrecs que puguin estar nomenats en qualsevol moment de la legislatura.
- Traslladar les principals necessitats de l'illa d'Eivissa i aconseguir passes definitives o, com a mínim significatives, en aquells assumptes que més ens preocupen.
- Formar el nostre capital humà; no només mitjançant la participació en tasques de govern, sinó també aprofitant el fàcil accés a persones amb màximes responsabilitats que poden venir a Eivissa, o a les que podem visitar a la resta de les illes, per aprendre i conèixer de primera mà el que s'està fent i per què. Així, no només serem capaços d'entendre millor les polítiques autonòmiques, sinó que també podrem comunicar-les i defensar-les millor dins i fora del partit.
- Fer-nos valer en el marc organitzatiu autonòmic, reclamant la quota de presència i participació que li correspon al partit d'Eivissa.
- Des de la FSE hem de reivindicar la nostra identitat i el nostre pes específic dins l'organització autonòmica. Ho hem de fer des d'una visió del que podem aportar a tota l'organització a escala autonòmica, no només del que volem reclamar. Tan sols amb aquesta visió podrem superar les dificultats de la realitat insular i desenvolupar aquesta mena de federalisme entre illes.

Coordinació amb JSEi

Més enllà de les atribucions estatutàries de les Joventuts Socialistes al nostre partit, són una organització protagonista per la Federació Socialista d'Eivissa. Des de la seva autonomia, ja sigui amb projectes propis o integrant-se en equips del propi partit, han fet una contribució vital a tots el processos que hem viscut durant els darrers anys. És la voluntat de la FSE recolzar les JSEi i donar-les la patria i potestat sobre les polítiques de joventut, més enllà de les obligacions estatutàries continuarem dotant-les d'un pressupost propi i integrant els seus militants als processos de presa de decisió.

A diferència d'altres partits, al PSOE no existeix una quota única que inclogui a les joventuts i el partit, és a dir, un militant de Joventuts Socialistes d'Espanya no és militant del Partit Socialista Obrer Espanyol. Per assumir la doble militància els militants de les JSEi han de pagar la quota de les dues organitzacions. Atès aquest obstacle a la participació dels nostres joves, els oferirem els mateixos beneficis que a la resta de militants del partit, sempre que reglamentàriament sigui possible. Així mateix, demanarem la creació d'una quota única JSE-PSOE a les diferents instàncies del partit.

També com organitzacions coordinades, els farem partícips de les actuacions de formació i millora que dugui a terme la FSE, a més de donar suport a aquelles que desenvolupin les pròpies JSEi. Així mateix, els continuarem donant accés a les nostres eines, així com el suport del personal i els càrrecs públics de la federació. Pel que

respecta al Grup Socialista del Consell d'Eivissa, es continuaran consensuant les propostes de joventut que es duguin al plenari.

Ara mateix, els estatuts reconeixen que les Joventuts Socialistes són les encarregades de dissenyar les polítiques de joventut de la FSE. Però la realitat ens ha demostrat que el jovent ha d'opinar i donar empenta a les causes que els afectaran i que realment ens duren a guanyar el futur. Un exemple clar ha estat la lluita pel medi ambient, amb joves de tot el món que han aconseguit que esdevingui un tema central a l'agenda política, fins i tot canviant les preocupacions d'altres sectors de la població.

Tant per la formació de quadres joves com per a la introducció de noves idees al partit, les JSEi són clau per aportar noves expectatives, probablement amb menys prejudicis, amb una visió menys condicionada i més propera a la ciutadania.

Un partit preparat per Eivissa

Vivim una època de canvis, no només per l'escenari polític, sinó també pels mitjans en què ens informem, les formes en què ens comunicam o com feim feina. Les tecnologies de la comunicació i la informació han accelerat un món hiperconnectat i intercomunicat, on un petit problema pot esdevenir el centre del debat polític en minuts i qualsevol persona pot difondre un missatge que arribi a més ciutadans que un mitjà de comunicació. Aquest context exigeix una formació i un aprenentatge continu, com a organització i individualment tots els nostres militants.

El millor capital del partit són els seus militants, siguin càrrecs públics o voluntaris. Són els que donen empenta als nostres projectes. La jerarquia organitzativa és útil per la gestió i la creació d'un sistema d'òrgans que garanteixi el funcionament i la democràcia interna, però mai pot suposar una barrera a la participació. També hem de ser conscients què necessitam una militància mobilitzada i no hi ha millor manera de motivar que reconeixent justament els mèrits de tothom i deixant participar qui ho demani, tant de forma directa com indirecta. Hem de reconèixer i impulsar les organitzacions sectorials del partit com a motors i laboratoris d'idees i eines de connexió del partit amb la militància i la realitat que ens envolta.

En un moment en que l'acció política està tecnificada i inclou instruments i tècniques sofisticades d'anàlisi i interpretació de dades, la FSE-PSOE es dotarà dels recursos adequats i col·laborarà amb les agrupacions per tal que els i les socialistes de l'illa puguin dissenyar la seva estratègia política i electoral amb les ferramentes adequades.

Hem d'ajustar la forma com presentam el nostre missatge i donar més importància a la part audiovisual. És una qüestió de millorar com a organització, de formar als nostres militants en aquesta nova necessitat i donar-los les eines necessàries per fer-ho millor i més ràpid. No sols és important dur a terme tasques de formació a la militància en aquesta matèria, si no que, a més, és clau caminar cap a models de treball cada vegada

més especialitzats, amb professionals qualificats, tot això per a aconseguir una organització més efectiva.

Però també hem de ser conscients que un missatge buit o amb un destinatari erroni no tindrà èxit ni amb la millor presentació del món. Això es tradueix en treballar amb rigor les polítiques, segmentar millor els nostres missatges, i fer servir eines, exclusives com el Bloise o públiques com les Xarxes socials, per fer arribar la part del nostre projecte que més pot interessar al ciutadà.

La seu de la FSE: un nou espai d'oportunitats

El pròxim any durem a terme una de les grans apostes que necessita la nostra federació, la culminació del projecte iniciat per l'anterior executiva d'una nova seu dissenyada especialment per la feina del nostre partit. Ja vàrem fer un petit canvi a una seu provisional a peu de carrer, ara ens toca finalitzar el projecte i iniciar aquesta nova etapa també simbòlicament amb una nova seu.

El nou local té una millor situació, el que ens permetrà estar més a prop i visibles per a la ciutadania. L'accessibilitat també ha estat un criteri de disseny, eliminant les barreres arquitectòniques i comptant amb banys per persones amb mobilitat reduïda. L'espai interior s'ha plantejat amb sales polivalents, per facilitar les reunions i les trobades entre companys de totes les agrupacions. A més dels habituals espais amb imatge corporativa preparats per rodes de premsa o actes públics.

Tot i que les agrupacions ja disposen d'espais preparats als seus respectius municipis, aquesta seu ha de ser una oportunitat i una eina útil per a tothom. La seu de la FSE ha de recuperar la idea tradicional de ser la Casa del Poble i s'ha de convertir en un espai amable on, a més de sentir-se benvinguda tota persona amb ideals socialistes, es presti un servei d'utilitat. Per tot això, s'ha de garantir:

L'obertura de la seu amb un horari pràctic per a la ciutadania i que sigui estable i conegut per tothom.

Les bones condicions de l'espai de feina, no només per garantir un bon clima laboral, sinó també per millorar la imatge que les persones que ens visiten reben del partit.

La qualitat en l'atenció a les persones que telefonen o visiten la seu. El nostre local és la nostra carta de presentació per a moltes persones que ens visiten o es posen en contacte amb nosaltres per primera vegada. Es donarà formació sobre atenció al públic i en concret sobre el PSOE a les persones que hagin d'atendre el telèfon i la recepció de la seu.

La creació de protocols per fer arribar la informació a les persones adequades. També ha passat sovint que una persona s'ha apropat a la seu per deixar un missatge a una persona concreta o demanar ser atès per un càrrec en concret. No sempre aquesta informació s'ha vehiculat de manera acurada i pràctica i no sempre la persona que l'ha

rebut l'ha processat com cal. Per això, es crearà un protocol de transmissió d'aquest missatge que sigui rigorós, que permeti fer seguiment i que garanteixi que el partit compleix la seva missió de canal de transmissió entre la ciutadania i els nostres governants o representants públics.

La creació d'una cartera de serveis per a les persones afiliades o inscrites a un cens de simpatitzants. Es proposa fer un llistat anual d'activitats que puguin ajudar a la millora de la formació de les persones afiliades així com una sèrie de jornades on es puguin ajudar a resoldre problemes i dubtes habituals.

Les millors eines i processos al nostre abast

Amb la millor voluntat no basta per seguir expandint el nostre projecte, hem de tractar de tenir i fer servir les millors eines al nostre abast. Des de les eines que construïm com a partit fins a les que ofereix el sector privat, siguin gratuïtes o no, si ens poden ajudar a optimitzar millor el temps o arribar a noves fites, noves formes de comunicar o d'analitzar la realitat. Per exemple, una de les millores més importants del partit als darrers anys ha estat el llançament del portal d'agrupacions per secretaris d'organització i del portal del militant mipsoe.

El Bloise, una altra aportació també del PSOE en l'àmbit federal, és un sistema d'anàlisi electoral que ofereix el partit per tal de planificar les estratègies de campanya, govern i oposició. És una eina exclusiva, i per tant un avantatge competitiu en comparació amb altres partits. Rep informació de diverses fonts de dades oficials, com l'INE, per creuar els resultats electorals amb molts factors socials i econòmics. Aquesta campanya el seu ús ha estat residual i ens haurem de plantejar formacions específiques.

No tot poden ser eines fetes a mida, existeixen altres opcions per treballar col·laborativament o fer anàlisi. Les eines ofimàtiques clàssiques han evolucionat en eines col·laboratives on diverses persones poden treballar simultàniament, compartint informació i obtenint feedback constant de l'equip. Durant les darreres eleccions nacionals del 10N ja s'han fet experiments a escala balear per poder recollir més ràpidament els resultats, aplicant-ho als municipis més grans i exportant l'experiència a la resta per futurs processos. Una utilitat és la creació de plantilles, de documents, de fulls de càlcul per l'anàlisi electoral o organització, etc.

El món multimèdia ens ha de preocupar especialment. Paral·lelament als mitjans clàssics, tota una generació ha començat a comunicar-se i informar-se amb mitjans alternatius. A més d'una nova forma d'estructurar el discurs, això implica una necessitat de dispositius per fer gravacions de qualitat i per editar i muntar aquests continguts. Cada dia apareixen milers d'aplicacions, siguin web o per smartphones, per generar contingut que ens acosti als nostres votants i construeixi un millor missatge. Les opcions existeixen, és qüestió de plantejar-se el canvi i el que realment volem o necessitam fer.

Des de l'entrada en vigor de la nova Llei de Protecció de Dades s'han eliminat canals de comunicació que abans tenia el partit amb la ciutadania i ha quedat reduïda la nostra

capacitat de fer arribar missatges a la militància. Igualment, cal repensar quins són els canals que hem d'emprar en aquesta nova etapa, l'estil de la nostra comunicació, els mitjans tècnics i econòmics que volem destinar, la coordinació amb les agrupacions i els grups de feina i quines són les persones que han de prendre les decisions sobre la matèria.

Per tot això, es proposa la redacció d'un Pla de Comunicació de la FSE-PSOE per al període 2020-2023 que permeti implantar una política coordinada que acabi el seu cicle amb les eleccions municipals i autonòmiques vinents, quan haurà de reavaluar-se per tornar a formular-se de cara al següent cicle electoral insular.

Nous àmbits de formació per a la militància amb garantia de segell socialista

A més de les eines, necessitam una militància preparada per fer avançar el projecte socialista eivissenc amb noves idees. Això implica una aposta per una formació en tres línies:

- Formació general, enfocada a tractar un tema d'actualitat de forma que els posicionaments ja treballats del partit es puguin difondre i la mateixa militància pugui plantejar els seus dubtes.
- Formació sectorial, enfocada a donar més profunditat al discurs tractant temes concrets amb continuïtat. Aquestes formacions poden ser dirigides per les sectorials i ser impartides per militants amb experiència de govern o teòrica sobre els temes que siguin necessaris.
- Formació transversal, enfocada a conceptes generals com la comunicació i noves eines. Totes les eines mencionades anteriorment requereixen una militància ben preparada per operar-les. Un exemple el tenim amb el Bloise, l'eina d'anàlisi i participació del PSOE, que està disponible des de fa un parell d'anys però encara no acaba de formar part del nostre flux de treball.

Hem de ser conscients que la formació no només es pot donar en un sentit clàssic presencial de professor-alumne. Universitats d'arreu del món i diferents experts publiquen les seves classes en forma de vídeos o de cursos en línia que es poden posar a disposició de la militància per a la seva autoformació. També existeixen publicacions digitals gratuïtes i col·laboratives amb molt de rigor. De la mateixa forma, podem generar material propi. La qüestió és evolucionar la clàssica biblioteca de la seu al context modern i multimèdia, donant flexibilitat a la militància sigui on sigui. Si nosaltres no aprofitam aquests recursos, els nostres rivals ho faran.

A més de l'enfocament de la formació, és important destacar algunes de les capacitacions més importants que necessita una organització política moderna:

- Hem de ser capaços d'analitzar l'escenari polític i tenir més capacitat de reacció, gestionant els riscos i dissenyant les estratègies adequades. A més, hem de

poder interpretar els resultats electorals per treure conclusions i prendre decisions informades.

- Hem de saber com donar resposta als atacs amb notícies falses per desactivar-los en un temps mínim.
- Hem de millorar en la creació de contingut per comunicar el que feim i el que volem fer, creant vídeos de qualitat en temps acceptables. També hem de poder crear recursos gràfics.
- Hem de treballar amb eines que permetin la feina col·laborativa, documents, calendaris, fulls de càlcul que evitin la gestió de múltiples versions de documents i agendes. Tothom ha de saber fer-les servir per a agilitzar la feina i prevenir errors, ja que si la informació només s'introdueix a un lloc i es difon per tothom, el missatge no es pot malentendre pel camí.

Aquest programa de formació es crearà a través de la secretaria de formació, que a més tindrà un paper d'atenció a la militància, amb una clara vocació de servei i de recuperar el concepte del partit com espai d'utilitat, formació i creixement personal. Aquesta secretaria haurà d'estar coordinada contínuament amb altres secretaries, per garantir serveis i opcions d'aprenentatge de tota mena, així com per dinamitzar de la millor manera possible l'activitat a la seu.

Més organització i nous mètodes de feina

El coneixement s'ha de difondre entre les diferents instàncies de la nostra organització, i a més hem d'intentar que la feina es pugui fer servir de manera autònoma entre tots. Per exemple, amb les eines adequades podem crear una línia de plantilles gràfiques que les diferents secretaries, grups municipals, sectorials o altres de la FSE podrien adaptar i fer servir per crear missatges propis, sense necessitat de ningú més. Aquesta velocitat en la creació de contingut és clau quan parlem de xarxes socials.

Hem d'avançar en la creació d'un calendari o definir una periodicitat concreta de reunions ordinàries dels diferents òrgans de participació, de tal manera que el debat i la participació de les persones afiliades no quedi sotmesa a l'arbitrarietat de qui hagi de fer les convocatòries. La consistència en dates i temps ajuda a la planificació i per tant facilita la participació. A més de les reunions dels òrgans de la FSE també es poden afegir els actes recurrents que es repeteixen a les mateixes dates, de manera que hi hagi recordatoris a les diferents agrupacions i executives del fet que s'acosta un esdeveniment que s'ha d'organitzar.

Com a principi general hem de promoure el respecte cap a les línies polítiques acordades en aquesta ponència; de tal manera que tinguem un camí traçat i que separar-nos del mateix hagi de ser objecte de comunicació i debat intern, per tal que se sàpiguen els motius i els raonaments pels quals s'abandona una línia política aprovada per tota la militància.

També s'ha d'exercir amb la màxima transparència l'activitat dels càrrecs orgànics i de les persones que actuïn per encàrrec o en representació de la FSE. Fa anys que implementam mesures de transparència per aquells que gestionen càrrecs públics però hem de ser igualment transparents en la gestió dels fons del partit. De la mateixa manera s'han de donar garanties que el pressupost de la Federació es gestiona de manera correcta, i en aquest sentit cal la redacció d'un reglament intern que reguli les despeses que es poden abonar als membres del partit amb motiu de desplaçaments, viatges, visites d'altres personalitats, etc.

Molts moviments socials i empreses ens han demostrat que la feina col·laborativa i horitzontal és molt efectiva per fomentar la creativitat i la consecució d'objectius concrets. És un camí que hem d'explorar, combinant l'estabilitat d'una estructura sòlida amb sessions de treball més informals que fomentin l'aparició de noves idees. El que no ens podem permetre com a organització és que es desaprofiti el coneixement que poden aportar els nostres militants.

Tot el comentat anteriorment s'ha de sumar per potenciar les formes que ens organitzem. Amb un projecte solvent, militants ben formats i amb les millors eines tenim la recepta de l'èxit per governs, encara millors, i de més benestar per Eivissa.

Eix 2: Benestar, igualtat de drets i desenvolupament personal

El PSOE és el partit que fa del benestar i el desenvolupament personal la principal prioritat de la seva acció política. Els i les socialistes tenim un històric de lluita pels drets fonamentals de les persones, entesos aquests en el sentit més ample, com el conjunt de totes aquelles garanties que han de permetre el ple desenvolupament de cada individu a nivell social, educatiu, afectiu... assegurant l'accés sense discriminació per cap motiu i sempre condicions dignes i igualitàries a la Sanitat, l'Educació i l'Habitatge.

El nostre partit defensa el benestar de tothom enfront les prioritats dels governs de la dreta, especialistes a fer passes enrere i crear conflictes, en portar el sector públic al límit per primar l'assistència privada, en defensar un model de servei a canvi de pagament, i qui no pugui pagar, que quedi pendent de la caritat i la beneficència.

Els darrers anys han estat anys de recuperació de drets: des de la targeta sanitària universal, a la llibertat i la pau a les aules. Des de l'impuls del català en la funció pública fins l'enfortiment de les polítiques en favor dels drets de les dones i el col·lectiu LGTBIQ+. I ara és temps de seguir construint. Tant des del govern, allà on tenim oportunitat de fer-ho com des de l'oposició, amb propostes que, si no són acceptades, al manco generin el debat necessari i remoguin consciències, donant a conèixer quines són les propostes que hauria portat a terme un govern socialista en aquests anys.

Els i les socialistes entenem el Benestar com un ventall de drets que han de seguir evolucionant. No només com els drets ja conquerits de la sanitat, l'educació, les pensions públiques o la dependència, aquest darrer encara per acabar de desenvolupar.

De fet, avui en dia el principal dret que hem de garantir a la població eivissenca és el dret constitucional d'accés a un habitatge digne. Un dret que els partits de la dreta han ignorat i menyspreat durant dècades, abocant-nos a la dramàtica situació actual, fruit de les liberalitzacions més salvatges del sòl i de les nul·les polítiques públiques en la matèria, una vegada més, deixant la regulació exclusivament en mans del mercat privat.

Des del socialisme entenem el benestar de la persona com el seu dret a treballar fora d'un sistema de precarietat que abusi amb jornades maratonianes en estiu i precarietat extrema a l'hivern. El benestar també suposa el dret a ser educat en cultura, en oci, en activitat física saludable, el dret a un treball inclusiu per a persones de grups desprotegits, persones amb discapacitat funcional, persones de col·lectius en desigualtat d'oportunitats laborals i en risc d'exclusió social; el dret a tenir un transport públic de qualitat que ens permeti reduir al màxim el transport privat i per tant que contribueixi a un entorn menys contaminat. En resum, el dret a viure en una societat enriquidora i solidària, en una illa que protegeix els seus espais naturals i que aposta per ciutats i pobles acollidors i per un estil de vida saludable i no alienant.

Habitatge

L'accés a un habitatge digne a un preu raonable és, sense cap mena de dubte, el principal problema de la població eivissenca, així com de les persones que es desplacen a l'illa per treballar durant la temporada turística. La gestió d'aquesta qüestió, d'enorme complexitat i en part semblant a la problemàtica que es dona a moltes ciutats turístiques o grans capitals mundials, és segurament, junt amb la gestió de l'aigua, el gran repte al qual ens enfrontam en aquests moments.

La falta d'oferta de pisos de lloguer, els elevats preus tant per llogar com per comprar un habitatge, l'escàs parc públic i la seua falta de gestió correcta durant dècades, els problemes de convivència que genera el lloguer turístic i la manca de control d'aquesta oferta són només algunes de les arestes d'un problema que té nombroses ramificacions.

Alguns ajuntaments de l'illa d'Eivissa no disposen de terrenys públics que oferir al Govern dels Illes Balears per a la construcció d'habitatge públic. Des de la FSE-PSOE instarem al Govern dels Illes Balears al fet que la creació de VPOs no sols depengui de la cessió d'un solar públic, si no que s'estudiïn altres vies com l'adquisició d'edificis, perquè en tots els municipis de l'illa hi hagi habitatge social.

El que fa uns anys era una dificultat per a la gent jove, ho és ara per a les famílies i per la població en general, més encara per a la gent gran, les famílies monoparentals o les persones amb rendes baixes. Afegit a la falta de recursos públics per a l'acolliment temporal de les persones que queden sense sostre, el panorama de la nostra illa resulta molt descoratjador.

Però les polítiques d'habitatge que impulsam des del PSOE estan començant a desplegar-se i els primers efectes s'han de veure aviat. Són polítiques lentes, que requereixen continuïtat en el temps, i això farà precisament que es pugui veure, fruit de les mateixes, a aquelles institucions on hem aconseguit mantenir el poder, com és el cas del Govern balear i l'Ajuntament d'Eivissa, que ja la legislatura passada varen fer una forta aposta per implantar solucions a aquesta greu situació.

Les polítiques públiques d'habitatge requereixen planificació, però també de valentia, perquè amb una mera continuïtat del que ja es venia fent no aconseguirem grans resultats. Així, cal coordinar l'actuació institucional i posar en marxa de manera simultània diferents actuacions entre les quals haurien d'estar les següents:

- Impuls a la construcció d'habitatges públics per posar al mercat en règim de lloguer. És per a això que els Ajuntaments i el Consell han de posar a disposició del Govern de les Illes Balears i del Govern d'Espanya, sòl públic. Des del PSOE hem de defensar la construcció d'aquest tipus d'habitatges a tots els municipis i a totes les barriades possibles, trencant clarament aquell vell clixé del gueto. Per aconseguir-ho hi ha fórmules ja provades i d'èxit demostrat, com evitar que la renda sigui el criteri únic o principal per accedir a un d'aquests habitatges i

- combinar diferents convocatòries per perfils de persones a una mateixa promoció (joves, gent gran, famílies monoparentals, persones amb una discapacitat).
- Rehabilitar i recuperar espais on crear més oferta, afavorint així, no només l'accés al habitatge, sinó també la recuperació urbanística i la revitalització de barris o localitats. Aquest tipus d'actuació es pot implantar no només quan es pot intervenir a tota una illa de cases, com podria ser el cas de sa Penya, a la ciutat d'Eivissa, sinó també adquirint habitatges solts que ajudin a donar vida a llocs on la majoria de l'any les cases o pisos es troben buits. Per aconseguir-ho hem de promoure licitacions públiques que permetin ampliar l'oferta amb la incorporació al parc públic de habitatges particulars que podran ser rehabilitades o adaptades.
 - Revisar i incrementar les línies d'ajut al pagament del lloguer, tenint sempre en compte que aquestes ajudes han de tenir uns límits clars i definits i que a la llarga no es converteixin en una eina que faciliti encara més la pujada dels lloguers. Les línies d'ajuda hauran de ser necessàriament regulades mitjançant convocatòries públiques, transparents i que fixin criteris objectius i de protecció al llogater front qualsevol abús del propietari.
 - La reclamació al Govern autonòmic i al Central d'una solució urbanística per poder executar la important operació de construcció de més de 500 habitatges públics que promou el Ministeri de Foment al barri de ca n'Escandell, a la ciutat d'Eivissa, operació que per si mateixa pot significar un gran canvi en el problema de l'accés a la habitatge, al manco en aquest municipi.
 - La reclamació al Consell Insular del compliment del protocol firmat per l'anterior govern progressista amb el Govern d'Espanya, el Govern de les Illes Balears i l'Ajuntament d'Eivissa per al desenvolupament d'una promoció pública de 120 habitatges al solar de darrere de la Comissaria de Policia.

Alguns ajuntaments de l'illa d'Eivissa no disposen de terrenys públics que oferir al Govern dels Illes Balears per a la construcció d'habitatge públic. Des de la FSE-PSOE instarem al Govern dels Illes Balears al fet que la creació de VPOs no sols depengui de la cessió d'un solar públic, si no que s'estudiïn altres vies com l'adquisició d'edificis, perquè en tots els municipis de l'illa hi hagi habitatge pública.

Hem de garantir els drets de les persones que lloguen una habitatge, impulsant des del Parlament balear qualsevol millora normativa que es pugui considerar necessària per normalitzar els contractes de lloguer i evitar les clàusules abusives. De la mateixa manera, s'han de seguir promovent totes aquelles polítiques i mesures que evitin els desnonaments en aquells casos en què la persona no pot fer front a un pagament, promovent sempre l'ajuda social per evitar que algú hagi de sortir de manera injusta de la que ve sent la seva casa.

També hem d'involucrar el sector privat en la construcció i promoció d'habitatge de diferents maneres:

- Incentivant la construcció, prioritàriament en zones urbanes, d'habitatges que rebin la qualificació de protecció oficial. Contemplant èticament un control dels materials de construcció, amb elements i productes no contaminants respectuosos amb el medi ambient i procurant habitatges energèticament eficients.
- Promovent la rehabilitació no associada als usos turístics.
- Incorporant mesures als planejaments municipals que facin que en totes les promocions privades s'hagi de cedir espai per promocions públiques o bé que en una construcció privada es prevegi la cessió d'habitatges per ús públic, més enllà dels mínims exigits per llei.
- Facilitant i donant prioritat a la tramitació de llicències per a la construcció d'habitatges que serveixin per ampliar l'oferta a disposició de la ciutadania.
- Promoure normativa ad hoc si fos necessari per millorar la regulació del sector i promoure incentius fiscals per a aquelles persones que estiguin disposades a cedir al sector públic durant un determinat espai de temps les seues habitatges per destinar-les al lloguer.

Totes aquestes mesures s'han d'entendre sempre en el context de la limitació de territori que té l'illa d'Eivissa i, per tant, dins del marc de respecte de les limitacions a la construcció que preveu el Pla Territorial Insular i les normatives urbanístiques municipals, les quals, aprofitant el moment de revisió en que es troben moltes d'elles, haurien de fer una forta aposta pel model d'habitatge pública en règim de lloguer com a manera de garantir l'existència d'un gran parc d' habitatges en rotació constant.

Pel que respecta a l'Ibavi, s'ha de demanar al Govern la millora de l'oficina a Eivissa, com oficina central que executa les polítiques d'habitatge que marca el Govern de les Illes Balears. L'Ibavi ha de ser el coordinador de les polítiques d'habitatge amb el Consell i els ajuntaments, i especialment ha de ser l'òrgan gestor del parc d'habitatges públic, que ha d'augmentar considerablement aquesta legislatura a la nostra illa.

Aquesta oficina ha de ser un vertader element de dinamització. D'accés fàcil per a la ciutadania, amb personal i dotació suficient, amb professionals capacitats que puguin donar resposta a qualsevol dubte o problema que plantegi la persona que s'hi adreci, perquè pugui sortir amb una resposta personalitzada al dubte plantejat. Ha de tenir igualment la capacitat d'inspeccionar, en col·laboració amb les entitats que es consideri, que s'estigui fent un bon ús dels habitatges públics, per acabar amb les pràctiques abusives que han fet que durant els darrers anys alguns s'hagin enriquit amb el que és de tots.

Finalment, i com a complement imprescindible de totes aquestes mesures, és necessari limitar l'impacte del turisme en el dret a l'habitatge. Això implica:

- Definir correctament i de forma restrictiva a tots els planejaments municipals, així com al PTI, el que es considera ús turístic front a l'ús residencial.

- Estudiar si és necessària l'aplicació de mesures transitòries i urgents de caràcter temporal donada l'emergència d'habitatge que pateix la nostra illa, com ara la limitació de la concessió de noves llicències d'habitatge turístic.
- Revisar la normativa actual per decidir si cal millorar-la o fer-la més fàcil d'aplicar, així com dotar-nos d'un cos d'inspectors suficient i que pugui vigilar i sancionar l'oferta turística irregular.

Feina digna

Una feina digna és garantia de desenvolupament i creixement personal, d'independència econòmica i autonomia, és un dret que hem de poder garantir a tota la població en edat laboral. Per aconseguir-ho, els i les socialistes hem de defensar la derogació de la reforma laboral que va impulsar el Partit Popular, que a més de provocar més precarietat, va suposar acabar amb el model de negociació col·lectiva en perjudici principalment dels i les treballadores.

Per tant, des del socialisme hem de demostrar que estam sempre pel diàleg social, promovent la negociació i la concertació, afavorint els acords entre patronals i sindicats, defensant els convenis col·lectius que avancen a mesura que ho fa la societat i que amplien drets i milloren condicions econòmiques, seguint l'estela del que ha passat a Balears durant els darrers anys i que ha permès que per primera vegada en la nostra història el salari mitjà a les Illes hagi estat superior a l'estatal.

La nova oficina principal del SOIB a Eivissa ha de poder ser el dinamitzador de les polítiques actives de feina i l'impuls d'una veritable eina d'orientació i intermediació. Hem d'aconseguir que la plantilla a totes les oficines del SOIB d'Eivissa sigui suficient, estable i amb la capacitat i formació suficient i adient per millorar en la lluita contra la problemàtica específica de la precarietat laboral de l'illa. A més, hem de treballar per a què els municipis on la demanda ho aconselli, puguin comptar amb oficines pròpies, amb tots els serveis del SOIB i del SEPE per tal d'apropar el seu servei a tota la població eivissenca.

En aquest sentit, des del PSOE hem de promoure:

- La formació i capacitat de les persones en edat laboral, programant accions especialment per persones desocupades o amb major dificultat d'accedir a un lloc de feina, i amb especial atenció a les demandes del mercat i als nous nínxols laborals.
- L'ocupació de la població general, però novament posant l'accent en aquelles persones que per discapacitat de qualsevol classe, per la seva edat, pel temps que fa que es troben a l'atur, per la seva baixa qualificació o per trobar-se en risc d'exclusió social tenen més possibilitats de ser rebutjades pel mercat laboral.

- El compliment efectiu de les jornades laborals legalment establertes, eliminant les pràctiques abusives d'algunes empreses i implementant les mesures de control necessàries per aconseguir-ho.
- Polítiques actives per a la incorporació al mercat laboral, bé sigui al sector públic bé al privat, de totes les dones víctimes de la violència masclista; no només com ajuda que el sistema els hi ofereix per superar una situació tan difícil sinó també com manera de garantir la seva independència econòmica i el seu empoderament, clau per poder superar una situació de dominació masclista.
- Vigilar i perseguir l'escletxa salarial entre homes i dones que fa que encara avui en dia les dones estiguin cobrant salaris per sota dels que cobren els homes, inclús realitzant les mateixes feines. Igualment s'han de promoure accions per evitar que les dones siguin sempre les que redueixen horari de feina o inclús l'abandonen, per fer-se càrrec dels infants o els majors de la família, el que també provoca la desigualtat laboral i especialment en els càrrecs de més responsabilitat i per tant millor remunerats.
- El compliment efectiu de les jornades laborals legalment establertes, eliminant les pràctiques abusives d'algunes empreses i implementant les mesures de control necessàries per aconseguir-ho.

També requereixen una actuació específica els joves, més encara quan estam a la comunitat autònoma on més elevat és l'índex d'abandonament escolar. Els programes de formació i d'ocupació per aquells que han deixat els estudis són fonamentals per garantir la seva integració a la societat, així com per obrir les portes a la possibilitat de millora futura. Sense oblidar aquells que vulguin tenir una segona oportunitat i que puguin, mitjançant la formació professional, la FP dual o qualsevol altra actuació, augmentar la seva capacitat. Igualment s'han de mantenir les accions per aconseguir que Balears recuperi el talent dels joves que varen sortir de les Illes durant la passada crisi econòmica i molt especialment les mesures per evitar que puguin seguir marxant per falta d'incentius laborals.

Finalment, hem d'enfrontar el problema de la sinistralitat laboral, ja que les xifres oficials sobre accidents als llocs de feina és només la punta de l'iceberg d'un mercat on els abusos cap als personal treballador són constants. Des de jornades que superen de forma abusiva el que estableix la normativa, fins a la càrrega de feina insuportable que pateixen col·lectius com el de les cambreres de pisos i altres, passant per hores extres no reconegudes, falta de compliment dels protocols de seguretat i salut, etc.

És imprescindible que el cos d'inspectors de Treball a Eivissa compti amb una dotació suficient, durant tot l'any i amb reforços durant la temporada turística, per poder fer que s'augmentin les inspeccions de Treball i el control dels Tècnics de Salut i Seguretat Laboral i que es consolidi una política pública de tolerància zero cap als abusos al personal de les empreses així com per reduir tant la precarietat com la sinistralitat laboral.

Feminisme

La configuració patriarcal de la societat ha propiciat al llarg dels segles l'existència d'una desigualtat real entre homes i dones i, en conseqüència, una discriminació d'aquestes en els diferents àmbits de la societat.

En la mesura en que la igualtat és un dret fonamental recollit a la nostra Constitució, que reconeix que en cap cas pot existir discriminació per raó de sexe, al llarg dels últims anys s'ha anat prenent consciència de que, a més del seu reconeixement formal, és necessari adoptar mesures que facin possible la eficàcia real i efectiva d'aquest dret.

Així, en matèria de igualtat i feminisme, Espanya s'ha convertit en un referent, i si ben és cert que aquests 40 anys de democràcia ens han portat importants avanços i conquestes en matèria de drets de la dona, la realitat és que la desigualtat i el masclisme segueixen estant molt presents a la nostra societat.

És per tot això que els i les socialistes, com sempre hem fet, seguirem treballant i lluitant per la igualtat, especialment en aquests moments en que molts d'aquests drets i avanços s'estan qüestionant pel ressorgiment de la dreta més rànica, negacionista i masclista que ara ja no s'amaga sinó que dóna la cara i aconsegueix un preocupant suport en forma de representants polítics. Aquesta situació, que també vivim a les Illes i en concret a Eivissa, ens ha de servir precisament per agafar més forces i lluitar de manera més valenta..

La plena igualtat només s'aconseguirà quan, en lloc de considerar-se un capítol concret de la nostra política, estigui integrada com a objectiu de totes les nostres polítiques. La sanitat, l'educació, l'ocupació, l'habitatge, l'urbanisme... Tot ha de tenir contemplada la perspectiva de gènere, entenent que les dificultats que poden tenir determinades persones per aconseguir alguns drets, les pateixen doblement les dones per la seva condició de dones.

El canvi polític que s'ha produït al Consell d'Eivissa resulta descoratjador per al futur de les accions en matèria d'igualtat. Un equip de govern format majoritàriament per homes, que deixa de banda les dones a l'hora de repartir les vicepresidències, sense nomenar persona responsable de la Direcció Insular d'Igualtat tot i haver rebut recentment les competències en la matèria, sense política clara ni objectius, sense lideratge i sense rumb. Això ens ha de fer reflexionar, i hem de traslladar aquesta preocupació a la ciutadania, sobre la diferència que suposen els governs d'esquerreres enfront els de dretes.

La violència masclista en totes les seves vessants (física, psicològica, econòmica, sexual, simbòlica, femicidi i mutilació genital) és l'expressió més greu de la desigualtat i és una xacra que lluny de desaparèixer, sembla que també reviu en les pràctiques de molts dels nostres joves. Enfrontar aquest problema ha de ser una de les nostres grans prioritats i les Balears i Eivissa han de poder ser pioneres, o al manco estar al capdavant, de les polítiques impulsores de la igualtat real i l'eliminació de les violències masclistes.

Per tot això, des del socialisme eivissenc ens comprometem, entre d'altres, a impulsar les següents mesures:

- Evidenciar la falta de sensibilitat de l'actual govern insular respecte de les polítiques d'igualtat.
- Reivindicar constantment la falta de Director/a Insular d'Igualtat i recordar que la institució té unes competències que han de ser exercides amb lideratge i un pla de feina concret.
- Fiscalitzar la inversió i la despesa d'aquest departament, reclamar l'aprovació del II Pla d'Igualtat d'Oportunitats del Consell d'Eivissa, així com la realització d'una diagnosi sobre la situació actual de la institució en matèria d'igualtat, la situació de l'esclatxa salarial i promoure mesures que facilitin la conciliació de la vida personal, laboral i familiar.
- Impulsar el Casal d'Igualtat de la ciutat d'Eivissa com a verdader espai de trobada, aprenentatge i dinamització en matèria d'igualtat, no només amb polítiques feministes, sinó també de suport a la comunitat LGTBI+, creant un referent per a l'illa d'Eivissa que ha de tenir el suport de totes les institucions.
- Promoure l'aprovació de Plans d'Igualtat a totes les institucions, així com donar difusió de l'obligatorietat de comptar amb aquest pla a tota empresa de més de 50 persones empleades. Crear una línia d'ajudes per tal que aquest tipus de plans puguin aprovar-se i implantar-se també a empreses més petites.
- Impulsar campanyes de conscienciació en contra de l'esclatxa salarial i crear un servei d'assessorament legal per a les dones que puguin estar patint aquesta discriminació.
- Fomentar que a les institucions públiques es creïn protocols per detectar i denunciar l'assetjament sexual, així com fer campanyes públiques en contra d'aquestes pràctiques, del ciberassetjament i d'altres conductes que, preocupantment cada vegada afecten més a la joventut.
- Promoure la creació del Consell Insular de Participació de les Dones, com a taula de participació i debat per poder afrontar qualsevol problema amb perspectiva de gènere.
- Incorporar, sempre que sigui possible, la recollida de dades separada per sexes en tots els estudis que es promoguin des de o amb la col·laboració de les institucions, de tal manera que es puguin descobrir bretxes de gènere en problemes o situacions en les quals no es tenien detectades o al menys no comprovades estadísticament.
- Incorporar la perspectiva de gènere a totes les polítiques públiques, però molt especialment a l'urbanisme i la mobilitat, entenent que són aspectes claus per garantir la conciliació i la seguretat en la vida diària d'una dona.
- Recuperar la memòria històrica de les dones d'Eivissa, fent quants reconeixements, memorials o publicacions siguin necessàries per destacar les seves aportacions a la història de la nostra illa.

La postura del socialisme ha de ser el posicionament abolicionista davant la prostitució, un tipus d'explotació sexual que pateixen principalment les dones i que està considerat com l'esclavitud del nostre segle, ja que no només comporta el tractament del cos de la dona com objecte, sinó que normalment ve associat al tràfic de persones.

En matèria de prostitució des del socialisme illenc impulsarem campanyes que tinguin per objecte reduir la demanda de prostitució i que sancionin el proxeneta, així com mesures per garantir una atenció integrada i afavorir la inserció al mercat laboral de les dones que s'hagin vist obligades a exercir la prostitució.

El lloguer de ventres o gestació subrogada és en l'actualitat una pràctica prohibida al nostre país i així ha de continuar. Els i les socialistes manifestam la nostra oposició a la legalització d'aquesta pràctica neoliberal que constitueix una violació dels drets humans més fonamentals de les dones, i que una vegada més fa servir el seu cos i la seva capacitat reproductiva per donar resposta a desitjos d'altres.

Com a partit, la FSE-PSOE vol donar exemple en matèria de feminisme i és per això que a nivell orgànic també es compromet a:

- Buscar la paritat en tots aquells òrgans, llocs de representació o comissions en els que no estigui regulada de manera estatutària.
- Impulsar accions formatives per als afiliats i les afiliades del partit, convertint cada membre del partit en un feminista convençut, amb arguments suficients per rebatre qualsevol comentari masculista que pugui sentir al seu entorn.
- Tenir en compte el llenguatge no sexista en la redacció de documentació i formularis, inclosos els de caràcter intern.
- Estar present de manera visible en quantes convocatòries públiques es facin en defensa dels drets de les dones i la igualtat plena, i especialment, les del dia 8 de març i 25 de novembre. La militància política no ha de considerar-se mai un impediment per demostrar la militància feminista i, per tant, els i les socialistes hem de sortir al carrer per defensar aquesta causa que considerem tan justa i tan inclosa als nostres principis ideològics.
- Recuperar també la memòria històrica de les dones del nostre partit és clau, comprometent-nos a cercar en la petita història de la FSE-PSOE els noms d'aquelles dones que varen ser pioneres, que es varen significar en el moment de la creació del partit o que varen participar de les primeres llistes electorals.

Llibertat religiosa i laïcitat

Les llibertats religiosa, ideològica i de consciència tutel·len una esfera d'autonomia del ésser humà íntimament vinculada a la seva dignitat personal. Espanya es conforma com un país formalment aconfessional tal com disposa l'article 16.3 CE, que a més reconeix que l'Estat col·laborarà amb les diferents confessions religioses, especialment amb l'Església Catòlica.

Els i les socialistes entenem que la neutralitat religiosa de l'estat és condició necessària per la llibertat de creences i de consciència. I és precisament l'estat laic, això és, el que és imparcial davant entre els qui professen i practiquen una o un altre religió i qui no en professa cap, el que millor garanteix aquestes llibertats.

Som conscients de les creences de la població eivissenca i no podem negar l'arrelament que les celebracions religioses especialment les del culte catòlic tenen a la nostra illa. Però això no ha d'implicar cap tracte de favor per part de les Administracions Públiques envers el fenomen religiós. Així, i des del màxim respecte a les creences individuals i col·lectives, entenem que la representació institucional a actes religiosos no es configura en cap cas com una obligació dels nostres representants, sent una decisió personal de cada individu l'assistència a aquests.

En garantia dels principis de legalitat, igualtat i aconfessionalitat, des de la FSE instam a les administracions públiques de Balears competents en cada cas, a adoptar les mesures que siguin necessàries per recuperar el patrimoni públic i els béns indegudament immatriculats per l'Església Catòlica. Immatriculacions que aquesta va dur a terme fent ús del privilegi registral que li atorgà la reforma operada als articles 206 de la Llei Hipotecària i 304 del Reglament Hipotecari, els quals li permetien inscriure béns de manera lliure, amb una simple declaració dels seus membres i sense aportar cap títol de propietat.

Polítiques LGTBI

L'any 2018 s'aprovà el Decret de traspàs als consells insulars de les polítiques en matèria de polítiques d'igualtat. Això no culmina les polítiques LGTBI que s'han de fer, sinó que suposa un punt d'inici, ja que dóna al Consell la capacitat d'actuar en vers el col·lectiu LGTBI.

El moviment LGTBI és un moviment que els darrers anys ha experimentat una certa pujada a la nostra illa. Hi ha diversos col·lectius com Sa Clau de l'armari, Las Libertinas i Ibiza LGTBI que organitzen activitats tot l'any, algunes més culturals amb la presentació de llibres, documentals, cinefòrums o obres de teatre i altres d'un to més lúdic, com pot ser la celebració de l'Ibiza Gay Pride, que cada any omple de colors els carrers del port d'Eivissa, permetent a les persones del col·lectiu LGTBI expressar els seus sentiments de forma oberta i sense por i donar visibilitat a les seues reivindicacions, que avui dia encara són moltes.

La FSE-PSOE aposta decididament pel foment de polítiques LGTBI i no només ho feim posant una carrossa el dia de la marxa pels drets LGTBI, també apostam per dinamitzar el teixit associatiu, col·laborant amb ells a les seues activitats i organitzant jornades on els convidam a participar, per tal de conèixer en tot moment quines són les seues principals reivindicacions.

El consell d'Eivissa ha d'impulsar la posada en marxa del consell de participació LGTBI on totes les entitats del col·lectiu LGTBI, partits polítics, sindicats, clubs esportius i empresaris estiguin representats per tal d'establir els drets i deures de persones LGTBI i per l'erradicació de l'LGTBI-fòbia. El partit socialista vetllarà perquè aquestes polítiques estiguin al centre de les decisions.

Decisions que hauran de donar impuls per garantir de forma plena els drets del col·lectiu LGTBI, amb la planificació estratègica de les polítiques LGTBI de forma transversal, fomentant la participació en l'àmbit cultural, esportiu i de temps lliure.

Un dels principals objectius a assolir és la creació del Servei d'Atenció Integral a les persones LGTBI que ha de servir per informar sobre els drets de les persones en matèria de diversitat sexual i de gènere i, especialment, per atendre situacions de vulnerabilitat que pugui causar la desigualtat, així com les situacions de LGTBI-fòbia.

Escletxa tecnològica

L'escletxa tecnològica, la distància en aptituds i capacitats que es genera entre les persones amb accés a la tecnologia i persones que queden al marge d'ella és un problema sorgit en les darreres dècades que afecta notablement a la igualtat d'oportunitats i a les possibilitats d'evolucionar, especialment durant la vida escolar i laboral però també en el cas de la gent gran.

L'accés a la tecnologia no sempre està a l'abast de tothom. En moltes ocasions per falta de capacitat econòmica, però també per altres motius com desconeixement, falta de formació prèvia, etc. moltes persones tenen dificultats per accedir a equips informàtics, programes i estudis. És per això que la escletxa digital ens ha de preocupar i l'hem de tenir en compte a l'hora de desenvolupar propostes i polítiques, de tal manera que fomentem l'accés de tothom a la tecnologia a través de:

- Programes de formació.
- Creació i recuperació d'espais d'accés a la tecnologia, com és el cas dels coneguts com 'telecentres' o de la dotació de punts informàtics d'instal·lacions municipals de lliure accés.
- Plans formatius adaptats a les necessitats de cada col·lectiu, com poden ser la gent gran, les persones aturades, les persones emprenedores, la joventut, etc.
- Creació de línies d'ajuda per a gent jove per a que puguin adquirir i actualitzar maquinària i programari de caràcter tecnològic adient a les seves necessitats i, així, reduir i evitar l'endarreriment en relació a la seva formació i les seves competències digitals respecte al desenvolupament tecnològic.

Salut i atenció social a la ciutadania

A l'àmbit de la salut i els serveis socials, com a tants altres, els darrers anys han estat anys de recuperació de drets i d'inversió per tornar a arribar al nivell de qualitat assistencial en què ens trobàvem abans de la crisi i sobretot, abans de la gestió de la crisi feta per la dreta.

Des del govern autonòmic, amb la gestió socialista, es va ampliar el pressupost i es va posar al centre de les prioritats la promoció de la salut i el benestar de les persones, amb mesures tals com l'increment de la contractació de professionals, el retorn de drets als professionals de la salut i als pacients, l'eliminació del copagament de medicaments i la recuperació de projectes que havien estat abandonats als calaixos.

Els i les socialistes entenem que la salut ha de ser universal, equitativa, accessible i eficient i aquesta és la perspectiva des de la qual enfocam la nostra feina.

A l'àmbit hospitalari, amb la consolidació del nou hospital Can Misses s'han pogut posar en marxa les obres de recuperació del vell Can Misses i del nou centre de salut que descartat pel PP, el que suposarà un increment de la xarxa d'infraestructures d'atenció a la cronicitat i un increment de la residència per a professionals. Tot això ha de venir acompanyat, com altres reptes dels anys vinents, d'un increment i sobretot d'una consolidació de la plantilla i dels seus drets laborals.

La salut no pot ser ja abordada com un tot en general, sinó que cada vegada més hem de treballar i planificar pensant en l'especialització. L'envelliment de la població és segurament la característica més destacada a la que s'enfrontarà el sistema durant els anys vinents; però sense oblidar que també s'ha de treballar per donar respostes ben específiques i atendre correctament a persones amb malalties mentals, amb malalties considerades rares o a malalts crònics, per citar només algunes de les oportunitats de millora que tenim per davant.

El model que els i les socialistes volem implantar durant els anys vinents és un model que connecti de manera directa i permeti la cooperació de diferents institucions i entitats, creant sinergies especialment entre el sistema de salut i els serveis socials, entenent que la història clínica d'un pacient i el seu expedient personal i social no es poden entendre de manera separada. En aquest sentit, la FSE-PSOE defensa la transferència de totes les competències de provisió de serveis socials del Govern al Consell, perquè sigui aquest qui pugui convertir-se en el proveïdor especialitzat de serveis socials supramunicipals a la ciutadania.

Hem d'incrementar la capacitat d'acollida de les residències a la nostra illa al mateix temps que diversificar l'oferta adaptant-la als diferents perfils que les necessiten. Apostarem per una gestió insular de les nostres residències, garantint el correcte finançament pel seu correcte sostén. D'una banda, hem de procurar atenció a les persones a la seva llar sempre que sigui possible, des de la idea que un sempre es troba millor a casa que a qualsevol altra banda, i això requereix un increment de la cartera de

serveis; d'altra banda, hem d'assegurar un increment de places residencials de gestió pública que situï a Balears en xifres semblants a la mitjana nacional, i no per baix com és el cas actual. Aquestes noves places però han de plantejar-se com a espais de mida més reduïda i en tot cas més especialitzats, donant resposta concreta a problemàtiques específiques i no barrejant perfils. A més, no hem d'oblidar-nos d'impulsar centres de dia en cada municipi, amb una oferta d'activitats adequada per a aquest sector de la societat.

Els i les socialistes no podem deixar perdre el capital humà que representa la saviesa dels majors. A més, entenem que aquest grup social cada vegada és més nombrós i necessita que es plantegin polítiques específiques per poder resoldre els seus problemes i les seves mancances. Per això, crearem un Consell de gent gran que aportï la seva visió política i social que es desenvolupi a nivell orgànic i institucional per part dels governs socialistes.

Els i les socialistes d'Eivissa entenem que s'han de deixar de demonitzar les infraestructures socials i que si alguna cosa ens ha d'averkonyir és el retard que porta la nostra illa en el desplegament d'una vertadera xarxa d'atenció a les persones amb més dificultats. Precisament la falta d'aquesta xarxa fa que a hores d'ara es mesclin perfils d'usuari i no s'estigui donant tota l'ajuda personalitzada que seria necessària per a cada persona.

Des de totes les institucions on governam, però també des de l'oposició creant consciència, impulsarem la concertació de serveis i la contractació d'entitats del tercer sector, amb plecs de contractació que afavoreixin la seva participació, i com a manera de fomentar el creixement i la consolidació d'entitats socials que arriben on ningú més arriba i que gràcies a la nova llei autonòmica podran tenir garantit un finançament estable i suficient.

És per això que hem de treballar de valent per tal que tots els municipis de més de 20.000 habitants puguin comptar quan abans amb un servei d'acollida municipal, tal com estableix actualment la normativa, així com perquè es faci quan abans un centre de baixa exigència de caràcter insular gestionat per totes les institucions municipals i amb la col·laboració del Consell d'Eivissa.

La protecció al menor en situació vulnerable ha de ser una prioritat en les polítiques dels socialistes, tant des de les institucions on es governi com des de l'oposició quan en sigui el cas. Hem de disposar de serveis adequats per atendre els menors en situació de risc, així com desenvolupar polítiques per evitar que els nostres menors caiguin en conductes addictives serà prioritari.

Les polítiques de protecció del menor són una competència transferida al Consell Insular i aquest ha de gestionar aquesta transferència donant resposta a les necessitats existents en tot moment, no sols disposant dels adequats serveis com un centre de menors, sinó també dels ràtios de professionals adequats pel servei.

Així mateix s'han d'establir itineraris per integrar les persones que quan compleixen 18 anys deixen d'estar tutelades pel Consell Insular d'Eivissa, per tal que puguin accedir a un treball i un habitatge digne.

Les institucions eivissenques han de ser exemplars i referents, amb ordenances i normatives per contribuir a la no normalització del consum d'alcohol a la nostra societat, amb el principal objectiu de protegir els menors del seu fàcil accés i de la poca consciència sobre el seu perill per a la salut.

Els i les socialistes som conscients de la necessitat de fer polítiques inclusives i donar una atenció preferent a les actuacions envers als migrants i les problemàtiques específiques que d'aquesta situació se'n deriva. Per això, una secretaria de la FSE haurà d'assumir la responsabilitat de constituir un grup de treball centrat en el desenvolupament d'accions específiques per als col·lectius de migrants que siguin enriquidores per tothom.

Finalment, cal destacar la necessitat de recuperar el projecte del Pla Insular contra les Drogues i establir una política insular que ens faci avançar en coneixement, conscienciació i lluita per a l'erradicació del consum de tota mena de substàncies perjudicials per a la salut, especialment davant els menors d'edat. La ludopatia i altres addiccions, com a la tecnologia, han de ser especialment abordades durant els anys vinents. Pel que fa a la ludopatia, els darrers anys s'han incrementat de manera preocupant el nombre d'establiments de joc als nostres municipis, per això proposam limitar el nombre de llicències.

Esports

L'activitat física ha de formar part de la vida saludable de tota la ciutadania, independentment de la seva edat i aptitud. Practicar un esport adaptat a la nostra situació personal no només està clarament relacionat amb la nostra salut sinó que ha de ser enriquidor i motivador.

Des del sector públic s'ha d'impulsar no només la pràctica esportiva, amb instal·lacions i mitjans humans a l'alçada del que és una societat moderna, sinó que també hem d'impulsar en el reconeixement de l'esport i l'activitat física com una eina de foment de la salut per millorar la qualitat de vida. Hem de promoure l'esport com a via per reduir l'obesitat infantil i juvenil i combatre el sedentarisme, així com desenvolupar programes de nutrició i hàbits saludables.

L'esport en edat escolar ha de ser una de les nostres prioritats, ja que és en edat primerenca quan és més fàcil inculcar hàbits. A més, l'esport educa en valors i, amb monitors, entrenadors i professionals competents, els infants aprenen superació, treball en equip, frustració i a assumir victòries i derrotes.

Per garantir la possibilitat de la pràctica esportiva en condicions adequades hem de poder comptar amb una xarxa d'instal·lacions esportives que pugui donar resposta a les diferents necessitats de les persones usuàries. Per a això, es considera necessari realitzar un cens d'instal·lacions que valori el seu estat actual i la seva vida útil i que serveixi de punt de partida per a la redacció d'un Pla Estratègic d'Infraestructures i espais públics, urbans i naturals, susceptibles de ser utilitzats per a la pràctica de l'activitat física (parcs, zones verdes, camins, rutes, platges, etc). Aquest pla ha de servir per planificar les futures instal·lacions i promoure futurs projectes racionals, funcionals, ben dimensionats i ubicats correctament.

L'esport, per descomptat, ha de ser cent per cent inclusiu i en aquest sentit s'estudiaran i aplicaran les mesures necessàries per garantir la total accessibilitat de totes les instal·lacions esportives i s'estudiarà amb perspectiva de gènere que les infraestructures reuneixin les condicions òptimes. Igualment es promourà l'obertura dels centres escolars en horari de tarda, especialment allí on no hi hagi una instal·lació esportiva propera, per tal que els infants del barri o la localitat tinguin un lloc on trobar-se i practicar esport.

Entenent l'activitat física com un element imprescindible per garantir la salut de la ciutadania, s'han de desenvolupar programes de salut esportiva que incloguin reconeixements metges per a totes les persones esportistes, s'ha d'implementar la instal·lació de desfibril·ladors a totes les instal·lacions esportives i s'ha de fomentar la formació sobre el seu ús i en matèria de primers auxilis.

Resulta primordial estudiar els motius pels quals els i les adolescents tenen un alt grau d'abandonament de la pràctica esportiva i implantar un pla de treball per tal de garantir que durant aquesta etapa de la seva vida segueixen realitzant activitats saludables, més encara quan majoritàriament s'imposa un model d'oci en aquestes edats que prima les conductes poc saludables i addictives enfront la pràctica esportiva o l'oci relacionat amb la natura, el benestar, la cultura i el creixement personal. Crearem un Pla Estratègic per a les activitats esportives per persones excloses per la societat.

Per aconseguir aquest i d'altres objectius s'ha de seguir millorant la formació de les persones que es dediquen a l'entrenament d'infants i joves i donar un nou enfocament a la pràctica esportiva per aquells infants i adolescents que no volen competir però que gaudeixen amb la pràctica i que volen mantenir-la sense l'obligatorietat de participar en proves o estar mesurant resultats de manera constant. Només des d'aquest enfocament aconseguirem que molts dels boixos i les boixes que s'inicien en un esport mantenguin la seva pràctica i fins a la vida adulta.

A més, el món de l'esport és un espai únic per a la creació de referents per als infants i la gent jove i hem de garantir que els entorns esportius siguin educatius i igualitaris. Hem d'aprofitar les figures que tenim a Balears, i especialment a Eivissa, per fer un programa de motivació i d'impuls de la pràctica esportiva, que tingui especial cura de les boixes, per tal que coneguin dones de relleu en la seva disciplina esportiva que els hi serveixin com a model. Hem d'afavorir la visualització de referents esportius femenins com a

model d'èxit professional, personal i social i projectar als mitjans de comunicació una imatge de la dona a l'esport exempta d'estereotips de gènere. És igualment imprescindible establir ajudes igualitàries, sense discriminació de gènere, i crear incentius per afavorir la incorporació de dones a càrrecs directius de gestió i organització esportiva, així com promoure el repartiment igualitari d'horaris d'ús a les instal·lacions esportives i afavorir la visualització.

En l'edat adulta, lamentablement moltes persones s'atraquen a l'activitat física només per prescripció mèdica i és per tant important que molt abans d'arribar a una situació en la qual l'exercici és imprescindible per evitar obesitat o altres malalties, hi hagi un atracament a l'esport com a activitat lúdica i de benestar. Per aconseguir-ho, es duran a terme plans de promoció de l'activitat física, actuacions en coordinació amb l'IbSalut i treballarà per posar a disposició de la ciutadania un ventall cada vegada més ample d'opcions que puguin ser del gust de tothom i que cobreixin diferents demandes: activitats a l'aire lliure, esports en sala, pràctica individual sense horaris fixos, etc.

A través dels serveis socials dels ajuntaments, en col·laboració amb els diferents departaments d'esport, es buscaran fórmules per tal de facilitar la pràctica esportiva a col·lectius vulnerables, com poden ser les persones en risc d'exclusió social.

També la gent gran i les persones amb discapacitat han de ser objecte de polítiques concretes, de tal manera que hi hagi professionals formats en les seves necessitats, instal·lacions correctament equipades i properes i activitats motivadores que no estiguin pensades únicament per omplir un buit.

Pel que fa a la pràctica federada o mitjançant associacions esportives, les institucions han de seguir incrementant els ajuts econòmics, han d'implantar les mesures necessàries per tal de facilitar la tramitació de subvencions i convenis de col·laboració i han d'implantar els mecanismes necessaris per tal d'ajudar a estandaritzar les tramitacions, facilitar el seguiment dels acords de col·laboració o les resolucions de subvenció i senyalar terminis concrets de resposta i pagament.

Cultura i llengua

La cultura ens defineix com a societat. Si alguna cosa ens diferencia d'un altre territori, a més del nostre paisatge, és la nostra cultura. Des de la música que hem sentit a casa des d'infants a la manera en què s'han aixecat els edificis tradicionalment. Des del tipus de menjar al que estam acostumats a la roba que portam o els autors que hem llegit. La cultura ens enriqueix com a persones i garantir el seu accés i el seu coneixement a la ciutadania és una obligació moral dels que ens governen.

En un moment en què la cultura cada vegada és més globalitzadora i en el que importam d'un any per l'altre costums d'altres indrets del món, les institucions han de ser molt conscients de la seva tasca en la qual necessàriament s'ha de conjugar la defensa i promoció de la cultura pròpia, amb l'enriquidora influència externa.

Des del PSOE ens comprometem a fer de la cultura un dels grans eixos de la nostra política insular i per això, donarem prioritat a les següents línies de feina:

- Diagnosi de la situació actual insular en matèria d'infraestructures culturals i redacció d'un Pla Estratègic que determini quines són les principals mancances i necessitats per garantir l'accés a la cultura a tots els municipis.
- Projecte d'ampliació del Recinte Firal no tan sols pel seu potencial turístic sinó també per la importància que l'ampliació d'aquest espai tindria per a la programació d'activitats culturals de gran, mitjà i petit format.
- Creació d'una comissió de feina amb representació de tots els museus de l'illa, que permeti compartir estratègies de feina, fer promoció conjunta i programar de manera coordinada, així com compartir en un moment donat recursos que puguin ser d'interès comú.
- Consolidació del Museu de Can Ros com el Museu Etnogràfic d'Eivissa i obertura del Museu de la Mar amb la col·laboració de totes les administracions implicades.
- Pla de suport a les arts tradicionals eivissenques, estudiant amb detall la situació en què es troba el ball, el cant, la música i la creació relacionada amb la tradició eivissenca, així com fomentant nous tallers i escoles que facilitin que noves generacions s'incorporin a totes les disciplines i no es perdi cap d'elles. Complementar aquestes actuacions amb plans de projecció exterior per facilitar que el folklore eivissenc pugui sortir de l'illa i ser conegut a altres indrets.
- Impuls de les activitats relacionades amb la Ciència i en concret, accions de difusió per apropar el coneixement i fomentar la participació dels centres escolars.
- Protecció activa del patrimoni històric-artístic, no només des del punt de vista normatiu sinó amb una implicació directa per invertir en aquell patrimoni que sigui públic, vehicular ajudes per al manteniment del patrimoni privat i promoure el seu estudi i coneixement.
- Aplicar la mirada feminista a la cultura, promovent de manera especial la participació de les dones en la programació cultural i comprant obres de dones per a les col·leccions públiques de les institucions i museus públics.
- Fer un pla de suport a les activitats que programin els ajuntaments, buscant maneres d'abaratir despeses compartint recursos, i facilitar la mobilitat entre municipis els dies de celebració de tradicions o festes d'interès.
- Impulsar la unificació de la normativa en matèria de música en directe i a l'aire lliure, fomentar aquesta disciplina i crear un circuit insular, especialment per als mesos de temporada baixa, que permeti la promoció i el creixement artístic dels grups insulars en tots els seus vessants.
- Hem d'impulsar la creació d'espais de cultura i música a tots els municipis per facilitar espais de treball, assaig i innovació a tots aquells que vulgui iniciar el seu camí de producció cultural, facilitant la possibilitat de col·laboracions público-

privades que millorin l'oferta cultural i les manifestacions artístiques als nostres municipis.

- Crear l'abonament cultural per als joves, que, de la mateixa manera que es va fer amb la targeta jove de transports, faciliti l'accés de la gent jove a la cultura i tenir en compte aquest col·lectiu a l'hora de programar activitats.

Hem de tenir en compte que Eivissa té el millor escenari a l'aire lliure del món: que el seu paisatge, les costes, els espais patrimonials, molts de carrers, són el lloc ideal per viure la cultura i que, per tant, podem programar activitats a molts d'espais i aprofitar per conscienciar de la fragilitat del nostre entorn.

Considerant que llegir és una de les activitats que més poden influir en la vida d'una persona, crearem d'un pla de foment de la lectura en totes les edats. Per impulsar aquesta activitat promourem un pla de suport a les biblioteques de l'illa, facilitant ampliacions d'horaris allà on sigui necessari, de personal i recursos per activitats de dinamització de la lectura. Igualment impulsarem la creació d'una xarxa de llibreries insular, per facilitar la seva promoció, evitar que desapareguin i donar suport d'aquesta manera al petit comerç vinculat a la cultura.

Hem de donar un nou impuls al manteniment i promoció dels béns declarats Patrimoni Mundial per la Unesco l'any 1999, en una declaració que per les seves característiques és única a les Illes Balears i a Espanya, i utilitzar el seu potencial per promocionar externament els valors d'Eivissa.

També establir l'espai urbà, l'espai públic, com un eix fonamental per a la divulgació i l'organització de l'activitat cultural al nostre territori per apropar l'experiència artística als ciutadans a l'entorn comunitari i així establir noves maneres d'interactuar amb el que ens rodeja i ens vertebrava com a societat.

Pel que fa a infraestructures, amb l'objectiu de fomentar l'oferta a tots els municipis de l'illa, hem d'impulsar nous espais culturals, molt especialment on no existeix un espai específic per allotjar espectacles, representacions teatrals, concerts, etc., com és el cas del municipi de Sant Antoni de Portmany, l'únic de l'illa d'Eivissa que encara no compta amb un auditori municipal

Així mateix, no podem oblidar la nostra obligació en matèria de memòria històrica, fugir de la perillosa equidistància que fa que les víctimes de la guerra civil i del franquisme s'equiparin als que varen aixecar-se davant un sistema democràtic i varen imposar una dictadura, i prendre mesures per garantir el dret a la veritat i la reparació. En aquest sentit ens recolzarem en els col·lectius memorialistes que han fet durant dècades la feina a la qual les institucions hem arribat tard per tal de recuperar la vertadera història i donar-la a conèixer, fer justícia amb les víctimes, dignificar i senyalitzar espais, eliminar símbols franquistes i donar a conèixer els fets i la vida de les persones que patiren la repressió, i sempre des de la rigorositat científica.

En matèria de llengua hem de procurar recuperar el clima de no confrontació, treballant per recuperar el consens que durant anys va existir a les nostres illes sobre la necessitat de protegir i vetllar pel manteniment de la llengua catalana com a tret diferenciador de la nostra història i cultura. En aquest sentit, independentment del posicionament d'altres forces polítiques, la nostra tasca ha de ser pedagògica però ferma, impulsant el català des de les administracions, a l'ensenyança pública i en tots els àmbits de la vida, així com donant especial suport a l'activitat cultural en català.

Polítiques de joventut

Les polítiques de joventut no han d'entendre's mai com un capítol al marge de la resta de les polítiques, sinó que han de practicar-se des de la transversalitat, fent una lectura de cada mesura que prenem sobre com afectarà la gent jove. Per això hem de fomentar les dinàmiques i les ajudes de les joventuts socialistes i confiar en ells i recolzar-los en totes les decisions de polítiques de joventuts que decideixin. A més donarem la confiança perquè desenvolupin polítiques que garanteixen la participació de la joventut en el desenvolupament polític, social, econòmic i cultural, ha de ser objectiu prioritari per garantir una renovació de la nostra societat, però una renovació forta i amb mires de present i futur.

Les nostres polítiques han de tenir en compte els interessos, valors i idees dels joves d'Eivissa, de tal manera que se sentin identificats amb el projecte socialista. El repte dels i les socialistes es troba ara en fer arribar els nostres valors i idees a tots ells donant tot el suport logístic, econòmic i material a les JSEi, que han de ser les encarregades de fer d'enllaç entre el partit i la joventut de la nostra illa. Hem d'escoltar les seves preocupacions, les seves necessitats, per així poder fer d'altaveu...

La nostra joventut és el nostre present i el nostre futur, i per aquest motiu els nostres reptes no només han d'anar encaminats a què rebin una educació adequada, sinó també a què la seva transició a la vida adulta i a la vida laboral sigui una possibilitat i no una utopia. Els nostres joves tenen serioses dificultats per a emancipar-se, bé sigui al seu propi habitatge, per crear la seva pròpia empresa o simplement per trobar un treball digne.

Per aquest motiu, des de la FSE hem de potenciar les polítiques encaminades a crear llocs de feina per a joves en condicions dignes i amb un futur ben prometedor. S'hauran de potenciar les polítiques d'emancipació encaminades a promoure l'habitatge per joves, bé sigui a través de rehabilitació de construccions antigues, construcció d'Habitatge de Protecció Oficial, construcció de borses d'habitatge de renda a preus assequibles o mitjançant l'apertura de línies d'ajudes o garanties amb la finalitat que es pugui accedir a un habitatge digne. A més de garantir la seva emancipació, els joves han de créixer baix els valors del feminisme, la igualtat i equitat i el benestar.

També és important garantir la seguretat i integritat dels nostres joves mitjançant campanyes per evitar conductes addictives, de seguretat viària, de prevenció d'embarassos no desitjats, malalties de transmissió sexual i violència de gènere.

En matèria d'estudis, hem de plantejar polítiques que garanteixin les beques d'estudi, així com garantir la mobilitat d'aquelles persones joves que desitgen estudiar fora de l'illa d'Eivissa per aconseguir una bona formació en estudis universitaris, postuniversitaris i formació professional.

Hem de fomentar la participació del jovent en la vida pública, de forma adaptada al teixit associatiu i social d'Eivissa. Els i les joves són el futur, però també el present i tenen molt a dir i aportar sobre els problemes que patim tots, però ells especialment per això hem de fomentar els consells de la joventut, inexistents a l'illa d'Eivissa. En material cultural, fomentarem la creativitat dels joves en tots els llenguatges artístics

Transport públic i mobilitat

Fa anys que l'illa d'Eivissa té mancança d'un transport públic de qualitat. El creixement urbanístic, demogràfic i turístic sense una bona previsió de transport públic o alternatives sostenibles fa que l'ús del vehicle privat i contaminant sigui en moltes ocasions una necessitat per a moltes persones. És aquest un dels problemes més comentats per part dels habitants de l'illa. L'estacionalitat fa que sigui difícil veure quins problemes són estructurals i quins conjunturals i dificulta fer previsions d'una xarxa de transport adequada per l'illa.

Ara bé, durant la darrera legislatura s'han estudiat diferents alternatives per poder donar un servei més eficaç i eficient a la població. S'ha instaurat el transport públic gratuït a menors de 18 anys, s'ha creat una targeta de transport públic per a tota la ciutadania fent nous preus amb abonament de transport per línia, s'han estudiat alternatives i noves vies de transport públic no contaminant i s'ha avançat molt per posar en marxa un nou sistema de xarxa pel transport col·lectiu. A més es va dissenyar un pla de transport amb una concessió organitzada per tota Eivissa.

La nostra aposta és clara: impulsar el transport col·lectiu i integrat, prioritzar les vies necessàries per a la mobilitat no motoritzada (a peu, bici, patinet, etc.) per a distàncies curtes o llargues i fer imminent el salt a la mobilitat elèctrica de forma gradual però sense pausa.

L'impuls del transport públic implica executar un projecte innovador i reconèixer totes les possibilitats de transport col·lectiu de l'illa intentant integrar-les de manera que l'ús d'aquest sigui un sistema factible, còmode i fàcil. Amb l'avanç tecnològic i digital, haurem de donar una solució adient per poder informar de manera clara i directa a tots els habitants de l'illa d'Eivissa, usuaris o els potencials, fent que el transport públic sigui per exemple, una aplicació digital més instal·lada als mòbils dels habitants o turistes. Una eina que la facin seva.

Tot això s'ha de culminar amb les noves concessions que s'han de treure a concurs com més aviat millor. El nou equip de govern del Consell té tots els estudis previs fets a l'anterior legislatura per consolidar un nou mapa de rutes i fer la concessió que haurà de marcar les prioritats a cobrir pels pròxims 10 anys. La forma de gestió interessada permetrà poder anar actualitzant les línies a les necessitats que puguin anar sortint durant aquest període de manera eficaç i econòmica. I és per tant, que ens hem de sentir orgullosos de la feina realitzada fins al moment i fer també nostre la fita del nou sistema de transport a l'illa.

Per a que el transport públic sigui una alternativa real envers al privat, reduint la petjada ambiental de les activitats de les persones i empreses i per evitar la congestió de la xarxa viària, aquest ha de ser atractiu, eficaç i ha de donar facilitats. És per això, i en el marc de la renovació de les concessions en transport públic per carretera, ha d'estudiar la possibilitat de que aquest sigui gratuït per a tothom, seguint els exemples que es comencen a estendre a Europa occidental.

En segon lloc, la mobilitat no motoritzada està a la nostra arrel a l'hora d'entendre la construcció de noves infraestructures. Allà on es projectaven noves vies o les seves millores, millorant el Partit Socialista sempre intenta adequar-les i reconvertir-les en vies per a vehicles no motoritzats. En canvi, altres partits que governaven feien enrere projectes que contemplaven aquests vials, no executant-los o ni contemplar-los al seu pensament de mobilitat. Aquesta xarxa de carrils ha d'estar pensada en primer lloc per a tota la ciutat d'Eivissa i després pels trajectes entre diferents barris i pobles pròxims als principals nuclis urbans com Eivissa, Sant Antoni o Santa Eulàlia.

Caldrà analitzar seriosament l'aposta per un servei de bicicleta als nuclis urbans, ja que és un model cap al qual haurem d'anar per millorar la mobilitat i per reduir el trànsit.

Ara bé, per altra banda, l'illa d'Eivissa té molta població habitant de forma disseminada i fa més difícil contemplar transport públic per aquests usuaris. És per això que molts d'aquests habitants es troben que en arribar a les vies principals per acostar-se al nucli urbà no tenen carrils segurs per a vehicles no motoritzats. Hem d'apostar d'una forma clara per fer possible una xarxa de carrils per a tota l'illa on qualsevol petit trajecte fins als nuclis urbans, petits o grans, es puguin fer d'una forma sostenible i sobretot segura.

El tercer punt és el de la mobilitat motoritzada no contaminant. Durant la darrera legislatura s'han instaurat diferents punts de càrrega elèctrica per a vehicles arreu de l'illa. A través d'iniciatives des del Govern Balear l'impuls cap a la mobilitat elèctrica està en marxa. Aquesta comunitat és pionera en l'avanç cap a la mobilitat elèctrica i el govern espanyol a través del Partit Socialista vol instaurar-ne una llei d'àmbit estatal que doni seguretat i a la vegada compromís per seguir per aquest camí a tot l'Estat.

Ser una illa no és fàcil a l'hora de transportar carburants. Per això, s'han avançat en la interconnexió a través de cables marins elèctrics entre Mallorca, la península i l'illa d'Eivissa. A més, l'impuls del govern balear on governa el Partit Socialista i espanyol farà que la producció d'energia renovable sigui a mitjà termini una realitat. Amb aquestes

premisses on l'electricitat sigui una opció segura per l'abastiment de les necessitats pel parc mòbil de l'illa, és totalment necessari avançar en aquest objectiu.

La nostra proposta depèn de fer que el parc mòbil d'Eivissa sigui com a mínim un 50% elèctric en l'any 2050 i en l'any 2070 sigui al 100%. Davant d'aquest repte s'han d'establir propostes per donar un servei eficaç a l'ús d'aquest tipus de vehicles. Recuperar i ampliar la promoció de la instal·lació de punts de càrrega elèctrica per a vehicles privats impulsada per l'anterior govern progressista del Consell, qui va convertir l'illa d'Eivissa amb el territori que més en té de tot l'Estat.

La necessitat de donar-li solució al problema del canvi climàtic passa en gran manera per assegurar-nos que la mobilitat de la gent pugui ser molt menys contaminant i que totes les propostes i lleis es pensin amb la idea de l'emergència climàtica que ja patim. És per això que haurem d'introduir mesures urbanístiques, de construcció de vivendes, d'aparcaments privats i públics, d'infraestructures, etc., que s'encaminin a fer una xarxa de càrrega elèctrica per tota l'illa d'Eivissa.

Pel que fa al taxi, es pot parlar de l'addició de mesures per augmentar la qualitat del servei: la promoció d'un GPS conjunt i operat per concurs públic entres empreses i la modernització amb l'aprofitament d'aplicacions mòbils per a la seua contractació, així com l'increment de les inspeccions i agilitzar els procediments sancionadors per reduir l'acció dels taxis il·legals, donant suport al taxi com un transport públic proper per a les zones més aïllades de l'illa.

L'illa d'Eivissa té excés de cotxes de lloguer. Els socialistes apostam per una reducció dràstica de les seves flotes.

Hem de continuar i ampliar les mesures implementades pels socialistes com el programa Platges Connectades, les restriccions al cotxe en espais sensibles i massificats, com és el litoral, l'ampliació de zones per a vianants en entorns urbans, i seguir estudiant i implementant altres mesures de limitació del vehicle privat a la nostra illa.

Eix 3: Desenvolupament equitatiu i sostenible

Per aconseguir aquesta situació de benestar per als eivissencs i eivissenques, necessitam un model econòmic fort i sostenible. El nostre model es basa en els principis de la sostenibilitat, treballada a tots els nivells, atès que aquesta sostenibilitat és una equació de molts factors i un equilibri que s'ha de mantenir, i la justícia social, implementada mitjançant la igualtat de drets i el repartiment de la riquesa.

Sostenibilitat mediambiental

Durant els darrers anys el principal objectiu polític arreu del món ha estat l'estabilitat econòmica. Amb aquesta obsessió pel creixement continu les polítiques sempre han sacrificat la sostenibilitat mediambiental pel benefici econòmic. El sistema econòmic actual, en tots els seus sectors ha deixat de banda la responsabilitat mediambiental: abusant del plàstic, fent malbé el nostre entorn per reduir costos, consumint territori o directament promovent pràctiques insostenibles com l'obsolescència programada.

Cal implementar les eines necessàries perquè totes les polítiques desenvolupades pels governs locals socialistes estiguin basades en l'assoliment dels ODS i així col·laborar en una millora local però també en un millor desenvolupament de caràcter global.

La situació és més greu de cada dia, però també cada dia més ciutadans i ciutadanes volen solucions, volen promoure un canvi que comença en l'àmbit privat, però on l'administració ha de tenir una voluntat ferma dirigint la transició. Eivissa a més és una illa, on l'equilibri natural és més delicat i on tenim una biodiversitat envejable que està en risc. Les lleis mediambientals promogudes pel Govern de les Illes Balears, com la Llei de Residus o la Llei de Canvi climàtic, comencen un camí de polítiques valentes que ataquen l'arrel del problema.

Hem d'establir un nou model de desenvolupament sostenible, de manera consensuada sempre que sigui possible, per tal de mantenir el nostre paisatge tradicional. Aquest consens s'ha de construir sobre plans d'ordenació dels recursos, amb la recuperació d'espais naturals o la regulació en l'accés a espais protegits. Fins i tot recuperant espais naturals d'alt valor ecològic, mitjançant la seva compra des de les administracions

Les parets de pedra seca, que formen part del nostre paisatge rural, han de ser objecte de protecció, hem de crear una línia d'ajudes als propietaris de les finques rurals per al seu arranament i reconstrucció. Així mateix, les institucions corresponents promouran la rehabilitació de totes aquelles parets de pedra seca que estiguin dins de les zones de domini de les carreteres insulars.

També hem d'avançar en el reconeixement del valor de la biodiversitat i protegir les espècies locals de les espècies invasores, que arriben per mor de l'activitat humana, amb més campanyes de control. Encara que la terra pugui tenir propietaris, el medi ambient i els recursos naturals són de tots i no estan completament a la disposició de

l'interès privat que el vulgui consumir. Ens comprometem a aplicar a totes les polítiques el principi, ja assumit pel partit a nivell nacional i balear, de què qui menys contamina menys impostos ha de pagar.

Parlar a Eivissa de sostenibilitat mediambiental a Eivissa és parlar de sostenibilitat econòmica, ja que com a illa turística, el nostre entorn i bellesa natural és el principal atractiu sobre el qual es construeix la resta de productes turístics que oferim. No podem seguir parlant de sostenibilitat en futur, les primeres conseqüències de problemes com el canvi climàtic, la contaminació urbana o els microplàstics a la mar, ja les sofrim i empitjoraran si no posem remei ara. Proposem el desenvolupament d'un Pla Estratègic Insular i Municipal de sostenibilitat a totes les seves instal·lacions.

Territori i costa

Una de les principals idees que sempre hem defensat els socialistes eivissencs, és que el nostre territori, el mar i la costa són la principal riquesa que tenim. Tot i això, encara no hem aconseguit donar les passes definitives en la seva protecció efectiva. Mantenir el paisatge, mitjançant polítiques territorials efectives, és una fita política que assegurarà una bona qualitat de vida per a tothom.

Aquest objectiu no és trivial, la gestió del territori i l'ordenament urbanístic és una de les qüestions tècnicament més complexes per les administracions actuals. En aquest sentit treballarem per consensuar al partit un model territorial que arribi a un equilibri entre les necessitats de tots els municipis i totes les institucions. La sectorial de territori coordinarà el debat que al cap d'un any haurà de concretar-se en un procés de participació obert a la militància.

El que està clar és que el model territorial de la FSE demana respectar la capacitat dels ecosistemes i els seus recursos naturals; consolidar les àrees urbanes ja existents; reduir el creixement al sòl rústic, l'ampliació d'àrees protegides i la prioritització dels usos dels sòls urbanitzables per a habitatge, en perjudici d'usos econòmics com el turisme.

Els incendis són l'altre gran risc que pateix el nostre territori. Si continua l'augment de les temperatures, es preveu que augmentin en freqüència i gravetat. Hem de dotar-nos dels recursos necessaris, començant per una millor gestió de les àrees naturals i articulant plans concrets de prevenció i defensa contra incendis forestals. Necessitarem més mitjans de prevenció d'extinció, impulsar la xarxa de dipòsits antiincendis, així com millorar l'accessibilitat de camins que els hi donin accés a punts estratègics en la lluita contra el foc.

La recuperació del paisatge tradicional illenc s'ha de promoure amb mesures concretes i afavorint el manteniment i la recuperació del territori rural. Hem de treballar per a la regulació i ordenació de les pedreres dins del territori eivissenc. Hem de fomentar tant la desclassificació de pedreres no actives, limitar la possibilitat d'obertura de noves pedreres, reduir l'empremta de les actives així com generar línies d'actuació per

accel.lerar la recuperació i restabliment de les pedreres a cel obert que avui dia impacten sobre el paisatge.

Pel que fa a les nostres costes hem de cercar el camí pel seu ús sostenible. La pressió humana i la incorporació de negocis, tant a la costa com a la mar, posen en risc les nostres platges

La posidònia, vital pel nostre ecosistema es veu amenaçada, entre d'altres, per les àncores dels vaixells que ens visiten, tan nombroses que eclipsen la vista des de les platges. També per polítiques curtplacistes de retirada de la posidònia ja morta, la neteja del litoral i la reposició d'arena a les nostres platges, que han volgut durant anys amagar la fragilitat del nostre litoral. El decret de posidònia del Govern s'ha d'aplicar per tal de protegir les praderies i conscienciar als mateixos patrons de les embarcacions. També hem de cercar l'ampliació de les reserves marines que s'han demostrat una mesura efectiva en la recuperació del medi marí.

La posidònia morta té una important funció de protecció del litoral que hem de posar en valor. En el cas que es retiri, haurà de ser mitjançant tècniques més sostenibles i avançades.

Gestió de l'aigua

La gravetat del problema de l'aigua a l'illa d'Eivissa, fruit d'anys de creixement descontrolat, falta de planificació i falta d'inversions per part dels diferents governs, ha deixat de ser una amenaça per ser una realitat que avui dia ja condiciona les nostres polítiques. És urgent i ineludible implantar una nova cultura de l'aigua però també una nova manera de gestionar les infraestructures, per aconseguir el doble objectiu de consumir només el que necessitam i ni una gota més, i que siguem el més eficient possible per aprofitar correctament els recursos naturals.

Tenint en compte la importància de l'aigua per al futur mediambiental i econòmic de la nostra illa, no podem permetre que el 95% de l'aigua depurada es tiri a la mar.

La Directiva Marc de l'Aigua estableix el significat de la definició de Demarcació Hidrogràfica i, en aquest sentit, l'illa d'Eivissa ha de ser un ens independent, el que requereix la redacció d'un Pla Hidrològic Insular independent del de la resta de les illes. Aquest pla ha de servir per primera vegada una vertadera diagnosi de la nostra situació i aclarir quines han de ser les prioritats en matèria d'inversió en infraestructures i gestió de l'aigua.

Però aquest pla també ha de venir acompanyat d'una transferència de la responsabilitat, i per tant de la competència, al Consell d'Eivissa, que ha de ser qui d'una vegada per totes, assumeixi la planificació i gestió dels recursos hídrics. Amb aquest traspàs de competències, que haurà de ser correctament calendaritzat i segurament assumit en diverses fases, també s'hauran de garantir mecanismes de coordinació i participació de

totes les institucions amb competències en la matèria així com d'aquelles entitats especialment concernides en l'assumpte com ara les comunitats de regants.

D'aquesta manera aconseguirem que el Cicle de l'Aigua es dirigeixi directament des d'Eivissa amb els següents objectius:

- Iniciar el camí per revertir el mal estat i el dèficit d'infraestructures que pateix la nostra illa.
- En matèria d'abastiment hem d'aconseguir la modernització i ampliació de la planta dessalinitzadora, com a element clau per permetre la correcta regulació i descans dels aqüífers, molts d'ells actualment sobreexplotats. Aquestes actuacions han de venir acompanyades de les millores de les xarxes municipals, la reducció de les pèrdues i la connexió a sistemes públics d'abastament i depuració de la totalitat dels sòls urbans.
- En matèria de depuració queda un llarg camí per aconseguir que les infraestructures estiguin al nivell tecnològic que la nostra illa i el nostre respecte al medi ambient exigeixen. Només amb la millora de la qualitat de depuració i la recollida i gestió de les aigües pluvials podrem començar a pensar en la reutilització futura d'aquestes aigües.

Per aconseguir aquesta millora d'infraestructures no només cal tenir informació més propera i acurada sobre la vertadera situació en què es troba cada una de les instal·lacions actuals i la seva vida útil, sinó que també cal que es compleixi un compromís que el PSIB ja va deixar aprovat en la seva darrera ponència política i que és garantir que es destina la totalitat del cànon de sanejament a actuacions de manteniment, gestió i millora de les infraestructures.

És urgent que finalitzi la construcció de la depuradora insular de sa Coma, que donarà servei al manco a tres municipis de l'illa, i que es construeixin totes les canonades que han de connectar-la amb les xarxes municipals i que estan sent objecte de revisió i modificació per part dels governs de la dreta amb interessos purament partidistes i electoralistes.

També cal exigir el compliment de compromisos adquirits en els darrers anys, com és el cas de la retirada de l'emissari submarí de la platja de Talamanca, construït en fibrocement i que a hores d'ara, tot i que fora d'ús, encara descansa al nostre fons marí en una platja que la Unesco recomana incorporar a la declaració de Patrimoni Mundial.

Les administracions local revisaran les ordenances de subministrament i consum d'aigua de manera que es penalitzin els grans consumidors per seu consum excessiu. Això serà un incentiu per la implementació de mesures d'estalvi. Així mateix, les administracions locals modificaran les ordenances fiscals municipals associades a la construcció (ICIO) per incorporar bonificacions associades a la implementació de sistemes de reutilització i estalvi d'aigua.

En qualsevol cas, tota la millora de la gestió ha de venir acompanyada d'una reducció de la demanda d'aigua, el seu ús responsable mitjançant l'efecte de l'educació i les campanyes de conscienciació i la redacció de plans de gestió sostenible de l'aigua per part de tots els ajuntaments. Estam davant la generació més preocupada pel futur del planeta i hem d'aconseguir traslladar aquesta preocupació a conductes i consums responsables. Això significa no només actuar enfront de la població resident sinó també davant aquelles persones que ens visiten.

Energia

Eivissa ha d'avançar cap a una situació d'autoabastiment energètic, amb la major descarbonització possible. Aquesta transformació s'ha d'assumir amb la seguretat de tenir diverses fonts d'energia i amb la interconnexió amb Mallorca que ha de garantir el seu correcte funcionament.

Donat l'estat de desenvolupament urbanístic d'Eivissa, hem de fomentar la implantació de noves fonts d'energia amb el menor consum de territori i paisatgístic possible. Més enllà de les obligacions per obra nova, hem de promoure la instal·lació de plaques solars i altres mitjans de generació d'energia renovables, que tinguin viabilitat econòmica, a habitatges particulars. Hem de plantejar línies d'ajudes directes per tal d'aconseguir que tot aquest autoconsum privat arribi a ser realment significatiu al total del consum energètic d'Eivissa.

El principal problema que tenen avui dia els cotxes elèctrics és que tot i que són vehicles de contaminació 0, la seva actual forma de recàrrega no assegura que siguin 100% nets, ja que l'electricitat que els alimenta prové de centrals elèctriques. És per això que des de la FSE hem de fomentar la instal·lació de pèrgoles fotovoltaïques o similars que alimentin elèctricament els punts de recàrrega, aconseguint que els cotxes siguin 100% de contaminació 0.

Allà on governem, hem de convertir les administracions en exemples d'ús i aplicació d'energies netes, fent inversions reals i útils. Un exemple d'aplicació real i èxit allà on s'ha aplicat és la instal·lació de sostres solars a pàrquings públics. També el recondicionament d'edificis públics per millorar la seva eficiència energètica i la implementació de mesures previstes a la Llei de Canvi Climàtic. Des de la FSE-PSOE defensarem la transició energètica i d'aquesta manera que vagi acompanyada d'una reducció del consum i un increment de l'eficiència, per tal de reduir la demanda energètica. En aquest sentit, considerem important un canvi a favor de l'enlluernament més eficient del mercat, tant públic com privat.

Residus

La gestió dels residus és un problema greu per Eivissa, sobretot durant els mesos de temporada, on la pressió humana es dispara amb activitats que tendeixen a generar més residus. L'abús dels recipients d'un sol ús, dels gots de plàstics i del mateix consum

posen al límit les infraestructures de recollida i reciclatge. El problema no és tan sols de volum, també és dels abocadors, que són vertaders riscos mediambientals per al territori.

En aquest sentit, la Llei de Residus va tractar de resoldre el problema amb mesures d'aplicació directa, com la prohibició dels plàstics d'un sol ús, una de les majors amenaces mediambientals actuals, en un horitzó temporal raonable. Hem de fer un plantejament similar a nivell insular, amb les lleis, plans o mesures que ens permetin primer, reduir els residus generats i, segon, trobar alternatives a l'abocador a Ca na Putxa.

Part de la solució dependrà de la implantació d'un model d'economia circular que fomenti el reaprofitament i redefineixi el que considerem residus. La reutilització i l'abandonament dels productes d'un sol ús és un punt clau, ja que per aquesta aproximació es generen gran part d'aquests. La conscienciació ciutadana i empresarial és vital per la implantació d'aquest model.

Pel que fa als empresaris, han de trobar alternatives imaginatives a molts dels residus clàssics que es generen, que a més els aportaran diferenciació. Si evitem els plàstics però els canviem per cartró, només hem resolt una part del problema, ja que seguim produint residus. En aquest sentit hem de reconèixer i premiar a aquells negocis que introdueixin canvis reals en la seva manera de fer feina.

A l'àmbit ciutadà, hem d'evitar el consum d'aquest tipus d'envasos amb l'ús d'alternatives reutilitzables, que a la llarga són més econòmiques una vegada es genera l'hàbit. Com a administracions públiques hem de donar exemple i fomentar aquesta cultura del canvi d'aquests hàbits, que poden suposar una millora vital. A més, qui ens visita ha de rebre aquesta visió de respecte cap a l'illa d'Eivissa.

Una economia diversificada

Actualment vivim a una economia on el turisme és el principal sector i, en conseqüència, rep la gran part de l'atenció política i mediàtica. Aquesta dependència és en part un punt dèbil, ja que depenem del sector serveis i allunya a part del nostre jovent que s'ha format en carreres tècniques i no pot tornar a Eivissa. Però també és un sector on tenim una marca forta, coneguda a tot el món i que atreu el capital i el talent.

A diferència d'altres destinacions turístiques del món, una part important de les empreses amb negocis a Eivissa tenen la seva seu aquí o a les Illes Balears. Aquest factor és determinant, ja que aquestes empreses fan inversions importants en producte local, tecnologia, assessorament i serveis similars, que fan que una part addicional del benefici es quedi a l'illa. Aquesta localitat és una oportunitat, però encara necessitam que aquest serveis es puguin donar a Eivissa per empreses o professionals locals.

El problema és que aquest procés de creació o implantació d'empreses, així com ajudar a les que ja són aquí, du temps. Com a administració pública hem de garantir que existeixen les facilitats per fer-ho, principalment amb la coordinació amb el sector privat i l'evolució de les polítiques d'incubació i acceleració. Les polítiques actuals estan molt centrades a nivell municipal i no cobreixen algunes necessitats bàsiques d'empreses mitjanes en creixement i expansió, com l'elevat preu del lloguer de locals en comparació amb el nostre entorn. També els professionals han de tenir accés a una formació de qualitat, ja que avui dia l'etapa de formació s'exten al llarg de tota la vida.

El recolzament institucional a fires promocionals, siguin de l'àmbit que sigui, és necessari sobretot per recolzar accions de col·laboració públic-privades. L'assistència de càrrecs institucionals a les diferents fires i esdeveniments que tenen lloc al llarg de l'any és important per significar aquest recolzament, però sempre baix uns criteris d'austeritat i en nombre i mesura segons les necessitats que presenti l'acció.

Ara per ara, tenim polítiques fortes de foment del consum i recuperació del producte local, que a més ajuden al desenvolupament d'un sector primari amb un alt valor afegit. Les polítiques de suport a artesanía local també han set, són i seran una prioritat del nostre projecte. Hem de mantenir la nostra aposta per la donar més espais on l'artesanía sigui protagonista.

També varem fer una aposta pel sector de la moda a Eivissa amb uns resultats ressenyables i que hem de complementar amb noves mesures. Aquest model de recolzament institucional cap a un sector és un bon inici, però si volem que siguin realment útils s'ha de:

- Diversificar en l'aposta, tot i que existeixen sectors amb més potencial que altres, no podem dedicar a un sol producte la major part del recursos de la política industrial.
- Fomentar la creació de col·laboracions i de clústers, ja siguin entre sectors complementaris o entre empreses d'un mateix sector que col·laboren per ser més forts i competir millor.
- Definir uns objectius clars pels quals es mesurarà l'èxit de l'acció.

Encara tenim l'assignatura pendent de recolzar a sectors més tècnics i industrials i que també poden contribuir a un creixement diversificat i sostenible d'Eivissa. Existeixen moltes iniciatives empresarials que sense encaixar en les alternatives comentades, tenen projecció i poden ajudar a Eivissa.

Les PYMES i els autònoms són el motor de la nostra econòmia. Hem de millorar l'entorn de negocis empresarial amb l'objectiu que, per les pròximes legislatures, les Illes Balears i Eivissa estiguin entre los 10 primeres comunitats autònomes de l'Índex Doing Business. Hem d'ajudar a la digitalització, a l'accés a fons comunitaris per a la transformació d'empreses, i a aquells emprenedors que gestionin projectes lligats a la inclusivitat i la diversitat. També hem d'augmentar la inversió pública en l'I+D+i, potenciar i ampliar la

difusió del segell PYME innovadora, com també impulsar el crowdfunding i la ciberseguretat.

Dintre d'aquest sectors estratègics trobem una aposta també definida a totes les balears, el desenvolupament de la indústria nàutica, especialment important donada l'afluència que tenen els nostres ports. Tot i així, assegurarem iniciatives que compensin els problemes mediambientals que pugui generar aquesta activitat.

També és estratègica la implantació de les indústries audiovisuals o de producció cultural. Sobretot quan darrerament han sortit productes amb trames centrades i que perjudiquen la imatge d'Eivissa, però rodades a altres llocs. Per tant, continuarem impulsant la Film Office i la incentivació de festivals de cinema a Eivissa.

Hem de donar un impuls al comerç local per facilitar el desenvolupament d'activitats complementàries. El sector del comerç es veu amenaçat pels grans competidors que arriben per la venda online així com les franquícies clòniques. Per tant, és necessari més acompanyament en la transició a noves fórmules i en l'adopció de les ajudes per digitalització que ofereix el Govern de les Illes Balears.

Un element que ens perjudica és l'absència d'un centre de la Fundació Bit a Eivissa, un greuge comparatiu amb la resta d'illes i que pareix que es resoldrà aquesta legislatura. Un centre Bit, juntament amb les bones comunicacions amb fibra òptica i el projecte Smart Island, amb la seva implantació i els serveis associats, poden obrir un camí d'oportunitats al creixement del sector TIC a Eivissa.

Amb el projecte Smart Island l'administració pública assumeix un rol de lideratge i exemple d'innovació. No podem demanar a les empreses d'Eivissa que inverteixin en noves tecnologies, si la pròpia administració encara va més endarrerida. A més, amb la publicació de les dades obtingudes obrim la porta a que empreses locals i particulars facin feina amb elles per investigació, per la creació de productes o per complementar la tasca de les administracions. Tot en un ambient obert i de col·laboració, com per exemple amb la iniciativa del FabLab de Sa Coma.

El sector TIC és per tant estratègic per una illa com Eivissa en tant que totes les empreses, especialment les turístiques molt dependents del comerç electrònic, requereixen de projectes de digitalització per poder competir. També les administracions tenen projectes similars en marxa. A més, aquest tipus d'indústria és menys dependent de matèries primeres, el que ens permet competir en igualtat de condicions i de costos sempre que les telecomunicacions siguin bones. També és un sector que es veu beneficiat en ambients creatius com el que tenim i són una revolució constant, que fa més competitiva a una regió i les seves empreses.

Un altre grup de tecnologies que ens obren noves possibilitats de producció són les comercialment conegudes com a indústries 4.0. Tot i aquesta tendència a numerar-ho tot amb ".0", no hem de caure en el error de pensar que són tecnologies que van a onades, duen anys d'investigació, millora contínua i desenvolupament. Per exemple,

amb les eines de tall i impressió 3D, un productor local podria produir peces personalitzades en poc temps, sense necessitat de gestionar grans estocs.

Les activitats econòmiques del sector primari són fonamentals per a la nostra economia i futur. En aquest sentit s'impulsarà el consum de productes de proximitat amb dos objectius: la millora de la renda del sector primari i la preservació del medi ambient. Amb aquests objectius, donarem suport i ajudarem a les cooperatives agrícoles i a les empreses productores de productes del camp com són l'oli, el vi, el formatge, les fruites, a més de la pastisseria i els licors.

Les polítiques d'incubació i acceleració evidentment també hauran de donar alternatives per aquest sector i les seves iniciatives innovadores. També hem de donar seguretat amb programes d'ajudes pels casos de sequera que puguin afectar a l'alimentació dels animals o les pròpies collites.

Treballarem per desenvolupar la indústria agroalimentària de producció pròpia com a eina per facilitar el desenvolupament del sector agroramader i com a complement de les activitats primàries. Amb aquest tipus d'indústria es facilita el consum de producte de proximitat i la possibilitat de millorar els ingressos dels treballadors del sector primari. Aquest tipus d'indústria també pot servir per desenvolupar el teixit cooperatiu facilitant la creació i el desenvolupament de cooperatives agràries.

Pel que respecta a la pesca, hem de continuar amb l'enfocament de pesca sostenible, que respecti la regeneració dels ecosistemes. Ajudarem a dur-lo a terme amb la realització d'estudis de sostenibilitat en col·laboració amb el sector.

Hem de continuar amb la política de creació de marques de garantia i de qualitat per tots els productes locals, així com en el foment del producte local entre la població i els empresaris del sector serveis.

La creació de una economia més diversificada i sostenible és vital per Eivissa, però no hem de caure en el discurs triomfalista de l'empreniment. Com a societat ens interessa que es creïn empreses, però hem de tenir clar que és un camí dur, amb dificultats i que no sempre acaba en èxit. En aquest sentit hem d'assegurar que l'administració només posi facilitats a aquells o aquelles que decideixin desenvolupar una activitat econòmica a la nostra illa.

Turisme

Com a destinació turística important, no és adient enviar missatges en contra del turisme, missatges que poden comprometre el nostre principal sector i motor econòmic de la nostra illa que ha motivat un important benestar a les nostres illes. Però, també seria molt temerari no reconèixer els problemes que genera a tots els àmbits de la societat. Els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030, són vitals per a totes les destinacions turístiques que volen ser sostenibles. Establir els corresponents

plans per assolir aquests objectius, i consolidar l'Illa com a destinació turística d'alta qualitat ambiental, serà una prioritat de govern per als i les socialistes.

Eivissa és un territori limitat i amb uns serveis públics que encara no donen abast amb el nivell de pressió humana que tenim en temporada alta. Per aquest motiu hem d'apostar per un creixement de places turístiques zero per poder gestionar l'èxit i per això es desenvoluparà el corresponent PIAT.

La diversificació turística és necessària per continuar essent un destí turístic excel·lent i per ser més resilient als canvis, siguin econòmics o de les mateixes tendències del mercat turístic. Per aquest motiu s'impulsaran plans de desenvolupament dirigits a la promoció turística per segments, tal com és el turisme familiar, el turisme cultural, el turisme gastronòmic, el turisme saludable, entre d'altres.

Aquesta especialització en productes concrets per diversificar, de vegades requerirà la creació i desenvolupament d'infraestructures concretes, no només promoció. Per exemple, no podem competir en el segment del turisme ciclista si les nostres carreteres no són adequades per aquesta pràctica. També requereix una coordinació amb l'oferta privada, ja que hem d'apostar pels mateixos segments.

En aquest sentit, ens unirem a les iniciatives del Govern Balear que impliquin el desenvolupament d'eines tecnològiques per millorar la nostra relació amb els visitants i millorar la seva satisfacció. També a aquelles que impliquin l'anàlisi de mercats i competidors, ja que avui dia un bon posicionament i reputació en línia com a destí és vital en un món turístic on la venda i el tractament és completament personalitzat, i els paquets tancats de turoperador no són l'única opció.

No podem obviar la importància de les proves esportives per a la desestacionalització i la promoció turística exterior. Eivissa reuneix unes condicions excel·lents per allotjar proves de primer nivell o per ser seu d'entrenaments i concentracions d'equips d'elit que busquin un espai natural privilegiat, un bon clima i un ambient relaxat. Això implica la necessària col·laboració de diferents departaments per consolidar, en col·laboració també amb els ajuntaments, un calendari anual de proves esportives que sigui d'interès per als esportistes locals però que també tingui proves d'interès nacional i internacional, així com la promoció exterior d'aquests esdeveniments per atraure esportistes, entrenadors i acompanyants que omplin l'oferta turística de l'illa durant la temporada mitjana i baixa.

Eivissa com a destinació turística requereix disposar de persones professionals per atendre la demanda laboral existent en el sector turístic. És un compromís optar per una formació del sector de qualitat potenciant l'escola universitària de turisme d'Eivissa, la futura escola d'hoteleria de Sa Coma i la formació professional d'àmbit turístic en totes les seves modalitats. Hem de ser conscients que la percepció que tenen els turistes d'Eivissa és la suma de tots els que oferim serveis, siguin públics o privats.

Com a destí, no hem de confondre un turisme on una persona pot gaudir de l'oci o la festa, amb el turisme d'excessos. Tampoc hem de caure en l'error de pensar que un major preu implica un turisme més tranquil, com ja hem pogut comprovar a Eivissa. Hem de lluitar contra aquest turisme basat en l'excés i l'incivisme, de vegades fins i tot en la il·legalitat. Ho hem de fer lluitant contra la sensació d'impunitat i amb la regulació de les pràctiques empresarials que ho fomentin.

En aquest sentit un punt important és la regulació del tot inclòs, tema en el qual potser no ha existit un consens a l'illa d'Eivissa a causa de la diversitat dels seus productes i visitants. El que és bo per una zona, per altra potser un desastre. En aquest sentit apostem per l'aproximació amb zonificació que vàrem proposar a nivell Balear, de forma que cada municipi pugui decidir en funció dels seus problemes i necessitats. A més s'ha de prendre mesures per a solucionar els abusos dels horaris dels bars musicals i els cellers d'alcohol.

Lluitant contra l'estacionalitat

La desestacionalització turística és sense cap dubte una necessitat per garantir una estabilitat social i laboral. Per assolir aquestes temporades més llargues i equilibrades és important impulsar accions encaminades a disposar d'esdeveniments i accions atractives per als nostres visitants.

És per això que es potenciarà el desenvolupament d'accions tals com esdeveniments gastronòmics en temporada baixa i d'hivern, a més de donar suport a les iniciatives privades per al desenvolupament tant d'esdeveniments culturals, esportius o d'un altre caire que es considerin estratègics per assolir aquesta fita. Hem de generar alternatives fora de temporada que, juntament amb el clima, ens facin ser més atractius i que la gent s'animi a venir.

El turisme MICE és un turisme que contribueix a la desestacionalització. Per a que Eivissa sigui destinació atractiva i competitiva, ha de disposar de recursos idonis per acollir aquesta demanda. Promulgar una segona fase del recinte firal d'Eivissa per disposar d'una sala polivalent serà un objectiu prioritari.

La connectivitat aèria i marítima és fonamental per garantir la mobilitat de persones en els mesos de temporada baixa i d'hivern. És per això que s'establiran línies de comàrqueting dirigides a les companyies de transport per potenciar la connectivitat durant tot l'any.

Si volem tenir un turisme respectuós amb el nostre entorn i el nostre patrimoni natural i cultural, és imprescindible disposar de ferramentes idònies per controlar els excessos i la mala praxi empresarial. És per això que es potenciaran reglaments encaminats a controlar el turisme d'excessos i en particular la lluita contra l'intrusisme, sent aquesta una prioritat. També desenvoluparem un sistema de bona praxi de gestió turística on s'impulsarà sistemes d'energies renovables, gestió de residus, mobilitat elèctrica...

Conèixer el nostre patrimoni natural i cultural és un atractiu potencial pels nostres visitants. Per potenciar això es crearà una targeta cultural que inclourà l'oferta existent per potenciar la mobilitat del visitant i potenciar el coneixement d'aquest patrimoni.

La repercussió de la recaptació de l'Impost de Turisme Sostenible en la nostra illa és molt important, s'ha de prioritzar que els recursos del impost sigui destinat prioritàriament a polítiques mediambientals i de recuperació del patrimoni.

Eix 4: Educació continuada

Com a socialistes, tenim molt clar que l'educació universal i pública és un pilar fonamental de l'estat del Benestar, per la qual cosa hem de continuar apostant per assegurar una educació de caràcter públic des de les edats més primerenques i garantir l'escolarització des dels 0 anys fins a la finalització dels estudis, per tal que permeti a tothom accedir al mercat laboral. D'aquesta manera es permetrà la formació per a tota la vida, fomentant i creant així persones formades i educades dins uns estudis públics i de qualitat.

Quan incentivem la formació, realment estam millorant la possibilitat d'èxit mitjançant la millor ocupabilitat i la millor formació com a persones. Ara bé, la formació essencial i a la que hem de posar un interès especial és la bàsica, perquè és la que dona i conforma les característiques de la societat i de les persones que la conformen.

A Eivissa hem sofert un dèficit històric de manca d'instal·lacions educatives que hem de reivindicar i solucionar. Hem d'apostar des de la FSE per la implantació d'una política de beques de caràcter local adreçada a potenciar la possibilitat de formació per a tothom, tant en l'etapa de formació inicial com de formació continuada al llarg de la vida personal i professional.

Per aquest motiu, hem de seguir lluitant per aconseguir tenir una xarxa de centres educatius de caràcter públic que donin resposta quantitativa i qualitativa a la necessitat educativa, tant de la població arrelada com d'aquella població que, per motius de laborals o socials, decideix venir a Eivissa i establir-s'hi.

Com a eivissencs i eivissenques, hem de fer una passa decidida cap a la reivindicació de totes aquelles instal·lacions educatives que ens fan falta i acabar amb el dèficit històric en infraestructures educatives que hem sofert des de fa molt de temps i avançar cap a la possibilitat de poder tenir una capacitat decisòria en les polítiques educatives que aplica el Govern de les Illes Balears a l'illa d'Eivissa.

Tampoc ens podem oblidar de la Universitat com a centre de formació i de recerca i com a punt de desenvolupament del coneixement i el desenvolupament. Des de la Federació Socialista hem d'impulsar l'adaptació de l'oferta formativa que té la UIB a la realitat de la nostra illa. Hem de tenir una universitat ben finançada i propera a la ciutat per això cal fomentar els canvis necessaris per apropar la UIB a tota la illa d'Eivissa, en aquest cas millorant la seu de la UIB, ampliant l'oferta d'estudis i la forma com s'imparteixen, així com contractar més professorat per reduir les classes per videoconferència.

Hem de reivindicar la nostra situació pròpia i diferent de la resta de les illes. Com a socialistes d'Eivissa hem de cercar la millor formació, la més adient i la que millor s'adapti a les nostres necessitats i a les nostres demandes.

Un pilar bàsic per al nostre projecte, i pel qual hem de seguir treballant cap a una educació de qualitat i que estigui present al llarg de tota la vida ha de ser garantir l'accés

i les oportunitats per a tothom com a eina d'equitat i igualtat, en base als Objectius de Desenvolupament Sostenible.

Per aquest motiu, hem d'impulsar la participació efectiva de tota la ciutadania i de la comunitat educativa en els processos de decisió del sistema educatiu i de formació com a eina de desenvolupament, dinamitzant el Consell sectorial de Formació i Educació.

Educació infantil

L'educació comença quan naixem i ens ha d'acompanyar durant tota la vida. Per aquest motiu, els socialistes hem de garantir l'equitat i la igualtat d'oportunitats des del primer instant i fomentar el desenvolupament personal de tots i cadascun dels membres de la nostra societat per facilitant la cohesió i la sostenibilitat social present i futura en la nostra Illa.

Els i les socialistes considerem que els primers anys de vida són de vital importància per a la formació de persones i el seu desenvolupament personal. Per això tota l'educació infantil té un caràcter educatiu i hem de garantir (al igual que ja els tenim al segon cicle d'Educació infantil 3-6 anys) la possibilitat de tenir una oferta d'educació infantil 0- 3 anys suficient , i de caràcter públic per facilitar la gratuïtat i l'escolarització plena en aquest moment de vida.

A més, durant els primer anys de vida dels infants, es fa més necessària l'atenció individualitzada i resulta més difícil la conciliació familiar i laboral. Per això, a més de centres infantils, hem de comptar amb una xarxa d'espais d'atenció fora de l'horari purament escolar.

Hem de garantir l'obertura dels centres públics fora de l'horari lectiu. Cal afavorir, conjuntament amb els ajuntaments, la conciliació familiar mitjançant activitats extraescolars, planificades sempre amb els centres i les associacions de mares i pares.

Per poder donar una solució i avançar en la garantia d'una educació infantil per a tothom hem d'apostar per:

- Actualitzar centres educatius propis per facilitar-hi l'escolarització d'alumnes de 0-3 anys. Signar convenis de col·laboració per a l'obertura d'escoles municipals.
- Desenvolupar programes d'Espais Familiars Insulars. Crear i mantenir un catàleg d'oferta d'Educació Infantil suficient a tota l'illa per reduir la manca de places d'educació infantil existent actualment. Facilitar la implementació d'una regulació de guarderies i els espais d'atenció a infants que assegurin unes condicions mínimes de salubritat i seguretat en tot moment.
- Treballar per al desenvolupament d'una reglamentació de les mares de dia que facilitin el desenvolupament d'aquesta activitat amb caràcter professional i amb uns mínims de seguretat, qualitat i garantia. Facilitar als Consells i a les

corporacions locals que puguin destinar el seu superàvit a finançar els centres infantils que gestionen i poder millorar la seva oferta a tots els municipis.

Educació primària

Els i les socialistes tenim molt clar que un pilar bàsic pel nostre projecte és l'educació de qualitat, per la qual hem de seguir treballant perquè estigui present al llarg de tota la vida. Garantir l'accés i les oportunitats per a tothom com a eina d'equitat i igualtat ha de ser uns dels eixos fonamentals per a la FSE.

Ara bé, la formació essencial i on hem de posar un interès especial és la bàsica, perquè és la que dona i estableix les característiques de la societat i de les persones que la conformen.

Com a socialistes tenim present que l'educació universal i pública és un pilar fonamental de l'estat del Benestar, per la qual cosa hem de seguir apostant per assegurar una educació de caràcter públic que permetin a tothom accedir al mercat laboral amb totes les garanties formatives.

Oferir la gratuïtat per les activitats extraescolars de reforç educatiu, esportives i de foment de la integració d'aquelles famílies més vulnerables ha de formar part del nostre full de ruta. També consideram important estendre el programa de beques de menjador per a fomentar les polítiques de conciliació de la vida laboral i familiar.

El correcte aprenentatge i ús de les dues llengües cooficials de les nostres Illes és una garantia de convivència. Per aquest motiu, s'ha de seguir defensant i impulsant l'aprenentatge i l'ús del català als centres educatius com a instrument per a la cohesió social que defensa l'Estatut d'Autonomia i la normativa actual sobre normalització lingüística.

També hem de ser conscients de la necessitat d'implementar altres llengües estrangeres als processos d'aprenentatge no lingüístics de manera voluntària, ordenada i, sempre i quan, s'assegurin uns coneixements previs i bàsics tant de l'alumnat com del professorat.

L'atenció educativa de l'alumnat nouvingut, amb unes taxes que han augmentat els darrers anys, haurà de tenir com a fita una correcta inclusió al nostre sistema educatiu. Això significa treballar en quatre eixos clau: suport social i econòmic, si es fa necessari; escolarització equilibrada entre els centres i immersió cultural i lingüística. Tot això ha de partir de la base del reforç tant dels equips d'atenció a la diversitat dels centres, com a l'oferta educativa disponible arreu de l'illa, per poder iniciar processos d'immersió en una o les dues llengües oficials.

A més, hem d'incentivar la participació de les administracions no educatives de caràcter local en la millora d'oferta complementària d'activitats que permetin la plena i major inclusió de tot aquest alumnat a la xarxa social local i insular. Cal posar el Consell Insular

al centre de la formació de persones adultes, imitant el model menorquí que és un èxit a seguir.

Educació secundària

Durant molts anys, l'accés a l'educació ha estat una de les revolucions silencioses més importants i significatives de la nostra història. Tot i això, hem de ser conscients que el món ha canviat i amb ell els reptes i exigències de la seva missió social. La tecnologia projecta incerteses sobre les professions de l'endemà. La societat pateix falta de reflexió.

Cada vegada hi ha més diversitat de cultures, llengües, capacitats i actituds dins les aules. Per aquest motiu, en aquest context de canvis profunds en el que transitam d'un model de societat a un altre, l'Educació no pot estar d'esquenes al món.

Els socialistes d'Eivissa volem treballar per incidir en la reducció del fracàs escolar i implementar polítiques que redueixin l'abandonament escolar prematur.

Per aquest motiu, volem impulsar les següents accions:

- Constituir la Mesa Insular de lluita contra el fracàs escolar.
- Fomentar els plans antiassetjament a l'àmbit educatiu. Els quals han d'acabar d'una.
- vegada amb aquesta xacra, fent actors a tots els sectors que integren la comunitat educativa, per tal que sigui una lluita ferma i conjunta.
- Desenvolupar el Pla de reforç escolar insular amb mesures i accions específiques per poder abordar de manera específica la problemàtica a cada municipi i a cada centre.
- Impulsar les Jornades d'abandonament.

Per això, seguirem lluitant per aconseguir tenir una xarxa de centres educatius de caràcter públic que donin resposta a les necessitats educatives dels joves d'Eivissa.

Per altra banda, des de la FSE haurem de lluitar per la derogació de la LOMCE, una passa necessària per establir i desplegar la llei educativa autonòmica, així com altres normatives que la nostra comunitat autònoma necessita per millorar la nostra educació.

Per aquest motiu, també es fa necessari potenciar plans específics i coordinats amb altres administracions contra el fracàs i l'abandonament, amb l'objectiu de reduir el fracàs escolar en l'ensenyament obligatori per davall del 10% i de l'abandonament educatiu primerenc per davall del 20%. A més hem de ser capaços de buscar acords d'escolarització municipals per a la distribució equitativa i equilibrada de l'alumnat.

Formació professional

La posada en valor de la formació professional ha de ser un pilar bàsic en l'objectiu de millorar la formació del nostre jovent. És per això que s'ha d'augmentar la qualitat i el nombre de cursos de formació professional que s'imparteixen a la nostra illa, donant un important impuls a les matèries que tenen una major demanda de personal qualificat. És per això que el campus de Sa Coma, ha de ser una prioritat del Consell d'Eivissa i del Govern de les Illes Balears. Tot plegat suposarà la posada en marxa de l'Escola d'Hoteleria i de l'Escola Oficial d'Idiomes.

L'oferta formativa a la modalitat de Formació Professional, no sols ha de ser una alternativa de formació i ocupacional per als joves, sinó que, a més a més, ha de ser una sortida a les necessitats de professionals que demanda la indústria turística, nàutica, marítim pesquera, de restauració, entre d'altres.

És per això que apostarem per polítiques encaminades a millorar l'oferta de Formació Professional existent a l'illa, no sols diversificant-la seva oferta, sinó també apostant per un model formatiu de qualitat i directament relacionat amb el sector productiu, tot tenint en compte les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC).

Seguir fomentant els estudis i escoles professionals relacionats amb l'àmbit marítim i de la pesca (marineria, pesca, mecànica naval, reparació de xarxes i utensilis de pesca, etc).

Com a socialistes, hem de fer una passa decidida cap a la reivindicació de totes aquelles instal·lacions educatives que ens fan falta, a eliminar del dèficit històric en infraestructures educatives que hem sofert des de fa molt de temps i a la possibilitat de poder tenir una capacitat decisòria en les polítiques educatives que aplica el govern de les Illes Balears a l'illa Eivissa, així com aprofitar al màxim les instal·lacions que ja contempen.

Per aquest motiu, des d'Eivissa és necessari impulsar la formació dual i subvencionar a les empreses dels costos laborals i de seguretat social dels alumnes en cicles de formació dual en sectors estratègics i, posteriorment, incentius perquè els treballadors ja formats continuïn a les empreses.

Capacitació professional

Hem de ser capaços de potenciar i millorar les condicions sociolaborals del professorat articulant l'Acord d'estabilitat 2019-23 que garanteixi una suficient oferta pública d'ocupació que reverteixi directament a Eivissa, tot atenent a les característiques específiques de la nostra illa com ara la carestia de la vida i l'accés a l'habitatge.

També esdevé important impulsar polítiques que permetin reduir la càrrega lectiva del professorat d'educació infantil, primària i secundària, així com negociar el desenvolupament del complement autonòmic d'equiparació amb la carrera professional

dels funcionaris públics, l'actualització del fons social i els complements dels equips directius i de residència.

Els socialistes i les socialistes hem de continuar treballant per la baixada progressiva de les ràtios a tots els nivells educatius i impulsar amb els docents la formació inicial i permanent dels professionals.

Idiomes

El nostre partit ha de construir un model comú per a l'aprenentatge d'idiomes així com un programa de cooperació territorial que tingui en compte les singularitats de la nostra comunitat amb llengua pròpia.

Aquest ha de permetre dominar l'ús com a mínim d'una llengua estrangera, preferiblement l'anglès, on l'alumnat pugui aconseguir els mateixos nivells de competència comunicativa mínims, d'acord amb els nivells de domini de l'idioma establerts dintre del Marc Comú Europeu de Referència per als idiomes.

A més, hem de promoure i impulsar plans de millora per a les Escoles Oficials d'Idiomes amb l'objectiu que es puguin complir tots els objectius per als quals varen ser creades.

Si volem donar sortida a les necessitats en formació de llengües, hem de consolidar un model d'Escola Oficial d'Idiomes descentralitzada dins l'àmbit de la nostra illa que doni cabuda a tota l'oferta i demanda d'estudis, així com desenvolupar el projecte de seu de l'EOI al Campus de sa Coma, acordat per l'anterior govern del Consell i el Govern de les Illes Balears..

Formació contínua i educació per a persones adultes

La prioritat del nostre govern han de ser les persones i intentar donar-los el millor que es pot, que és en definitiva educació i formació.

Tots els estudis apunten que hi ha clara relació entre el nivell formatiu i les possibilitats de desenvolupament dels que gaudeix una persona al llarg de la seva vida, tant en l'àmbit personal com a professional. Un fet que no només afecta als propis ciutadans sinó al conjunt de la nostra economia, minvant les nostres opcions per innovar, crear coneixement i elevar la nostra competitivitat. Conseqüències que tenen implicacions en el futur i que afecten al sistema productiu en el seu conjunt.

Sense educació no hi ha oportunitats. I sense oportunitats no hi ha progrés. Per aquest motiu, és deure de tots abordar una problemàtica estructural que limita el nostre creixement i la nostra prosperitat com a Illa. Assolir aquestes metes requereix la implicació, la participació i el consens de tots els actors implicats.

En aquest sentit, hem de millorar l'oferta educativa per a persones adultes amb l'objectiu de facilitar la formació al llarg de la vida de tothom i com a eina de cohesió social i cultural.

Un objectiu clau és fomentar el paper dels Centres d'educació d'adults com a eix vertebrador per a la inclusió en l'àmbit educatiu, econòmic i laboral d'aquelles persones amb dificultats per accedir a una formació ja sigui per motius socials i/o culturals. Per això, cal potenciar la tasca que realitzen i garantir la coordinació en xarxa amb altres entitats públiques.

Per aquest motiu, hem d'encaminar les nostres actuacions cap a:

- Signar convenis de col·laboració per a la construcció i obertura de Centres d'Educació de Persones Adultes a tots els municipis.
- Coordinar l'oferta educativa per a persones adultes.
- Recolzar de forma explícita la UOM així com la seva oferta.
- Facilitar Informació de les activitats i accions formatives per a persones adultes des del portal web del CIE.

Universitat

Tampoc ens podem oblidar de la Universitat com a centre de formació i de recerca i com a punt de desenvolupament del coneixement i el desenvolupament. Des de la Federació Socialista hem d'impulsar l'adaptació de l'oferta formativa que té la UIB a la realitat de la nostra illa.

Hem de reivindicar la nostra situació pròpia i diferent de la resta de les illes. Com a socialistes d'Eivissa hem de cercar la millor formació, la més adient i la que millor s'adapti a les nostres necessitats i a les nostres demandes.

Els i les socialistes volem continuar reforçant el sistema de beques i ajuts als estudiants per afavorir la igualtat d'oportunitats i hem de potenciar polítiques adreçades a reduir de forma gradual i per nivells de renda les taxes universitàries, fins a arribar a la gratuïtat del primer any de matrícula dels graus a la universitat pública.

També continuarem augmentant les sinergies amb la UIB per tal de retenir i atraure talent, conveniarem amb la Universitat l'augment de titulacions pròpies i impulsarem Màster de turisme i impulsarem un Programa d'ajudes al lloguer de vivendes per a estudiants que hagin d'estar fora de l'illa d'Eivissa.

En suma, hem d'encaminar les nostres actuacions cap a:

- Facilitar l'accés als estudis universitaris com a eina de desenvolupament personal i social per a tothom.
- Cercar convenis de col·laboració per a la realització de pràctiques universitàries a Eivissa (Empreses-Universitats-Administració).

- Programa de mobilitat jove (Ajudes a la mobilitat exterior per a la realització de pràctiques formatives altres països).
- Activar un programa de beques i ajudes d'estudis universitaris.
- Augmentar les ajudes als desplaçaments per a universitaris.
- Potenciar les Beques Investigació.
- Obrir del Tec-lab a Sa Coma.
- Crear del parc BIT de l'illa d'Eivissa.

Eix 5: Un model de col·laboració institucional per Eivissa

El consell com a coordinador per els reptes d'Eivissa

El Consell d'alcaldes és la principal eina que existeix a Eivissa per a coordinar polítiques entre les principals institucions insulars. Aquest Consell ha de reforçar i augmentar la cooperació i coordinació per tal de millorar la qualitat de vida de la ciutadania, una ciutadania cada cop amb més necessitats i més preocupada pel seu entorn.

Quan governem a múltiples institucions és habitual també que s'arribi a produir una certa competència entre grups, no només programant activitats o inversions paral·leles que no són complementàries ni estan coordinades sinó que a vegades es fonyen una a l'altra. Aquesta situació ha de canviar d'una vegada per totes i els diferents àmbits de competència no han de ser l'excusa per a que cada institució es posin en marxa polítiques que truncuren per camins propers però que no sempre ens duen al mateix lloc.

Molts són els reptes que haurem d'afrontar els anys vinents i que hem abordat a aquesta ponència, com: la manca de policia nacional, guàrdia civil, personal de l'administració general de l'estat, sanitaris de tota mena... totes aquestes mancances derivades de les dificultats per accedir a un habitatge; els problemes de trànsit a l'estiu i també a l'hivern, ocasionats per la important flota de cotxes de lloguer i l'abús que en fem els mateixos illencs, que combinat amb un transport públic deficitari i amb poc prestigi entre la població illenca, ocasionen veritables inferns en alguns moments puntuals del dia o en dies de pluja; la manca d'aigua i la seva qualitat han de ser també un dels punts principals d'aquesta coordinació institucional per acabar aconseguint tenir les competències de l'aigua transferides i gestionades per nosaltres mateixos sense ingerències de Mallorca i així poder atendre les necessitats i donar resposta als problemes d'una forma més àgil.

També s'ha de parlar de l'abocador insular i com allarga la seva vida útil, així com molts d'altres problemes que no només afecten un municipi sinó que afecten a més d'un municipi i que s'han de dur endavant polítiques conjuntes per fer front d'una forma més eficaç i eficient la seva solució.

La FSE-PSOE defensa una modificació en el marc normatiu autonòmic que permeti que l'illa d'Eivissa compti amb el mateix nombre de diputats al Parlament Balear que l'illa germana de Menorca, actualment 13.

Així mateix, proposa que la base del sistema de finançament dels Consells Insulars, i en totes aquelles línies de pressupost de la CAIB territorialitzades, s'apliqui el principi

d'ordinalitat, com a prova del compromís federal del PSOE i d'allò que defensam a nivell autonòmic.

Tots aquests reptes s'han de dur endavant amb el consens de les institucions i dels agents econòmics i socials a través de les diferents entitats representatives, per tal de donar resposta a aquests problemes que ens afecten de manera directa a la majoria de la població. Només podrem donar solució a aquests problemes si les institucions d'Eivissa treballen de forma lleial i coordinada, assumint les seves competències però també una actitud per aportar allà on les tinguin. No podem traslladar les complexitats del dibuix institucional a l'atenció al ciutadà, ha de ser transparent per ells.

També amb les institucions on no governem, hem de tenir una actitud resolutiva i sempre que sigui possible evitar que les diferències bloquegen les polítiques i projectes. Ja hem vist que això no sempre és possible, com ja ha quedat clar amb el nou govern del consell que afectarà negativament als municipis de Sant Josep i Eivissa. Quan es produeixen aquestes situacions hem de tenir clar que confiança de la ciutadania es perd i hem de fer un esforç addicional d'explicació i per compensar-les.

Llei de capitalitat

Una Llei de capitalitat pel municipi d'Eivissa era una demanda històrica de l'esquerra. Una reclamació, que va estar impulsada per l'alcaldeessa socialista Lurdes Costa, i que va aconseguir ser aprovada durant la legislatura anterior. Això es va aconseguir quan les tres institucions (Govern, Consell i Ajuntament) estaven encapçalades per socialistes.

Això demostra el nostre compromís per la capitalitat de la Ciutat d'Eivissa, també del PSIB-PSOE a nivell balear que ho va incorporar a la seva ponència política i ho va impulsar des del Govern. Ja que es va aprovar la passada legislatura per ampli consens al Parlament de les Illes Balears. Aquesta llei suposa una important passa en la gestió diària de la Ciutat d'Eivissa, ja que permet la trobada de solucions a les diferents problemàtiques d'una ciutat que absorbeix població de tota l'illa. Població que acudeix a la, ja oficial, capital de l'illa a fer gestions, compres, oci... i que això li suposa unes problemàtiques que altres indrets de l'illa no pateixen.

Aquesta Llei de Capitalitat permetrà fer inversions molt importants per a la ciutat. Aquestes inversions s'hauran de fer amb el consens de les tres administracions que participen en la Comissió de Capitalitat i cada part haurà de vetllar pel compliment dels compromisos econòmics que s'estableixen per tal de donar l'impuls que necessita la resolució de problemes que esdevenen a la ciutat.

Ètica i bon govern

Transparència i Govern obert

La filosofia del Govern Obert permet assegurar la millora contínua en transparència pública i dades obertes. Una de les principals premisses dels socialistes, és la de garantir el compliment dels acords polítics de Govern a les diferents institucions a on participem, per tal de ser un exemple a seguir, estant a l'avantguarda d'aquestes.

Els programes de govern, s'han de convertir en un document de fàcil lectura i comprensió, amb programes concrets i indicadors clars, ja que això permetrà a la ciutadania i agents socials vigilar d'una forma més fàcil l'estat de compliment de tots i cadascun dels nostres compromisos.

En aquest sentit, el projecte Smart Island és una de les iniciatives més important, ja que cerca l'aplicació de la tecnologia i la informació per poder donar millors serveis públics, prendre millors decisions i millor informació en els formats digitals més adequats.

Qualitat en l'atenció al ciutadà

Les tecnologies de la informació s'han d'emprar per donar un millor servei a la ciutadania, així com per assegurar l'eficiència i l'eficàcia en la gestió pública, per fer una administració més ràpida i àgil, propera i en el segle XXI. coordinant la mateixa informació documental entre les administracions públiques (local, autonòmica i estatal). Tot això aplicar per aconseguir una gestió que doni resposta a les necessitats de la ciutadania d'Eivissa..

Tot i que en la legislatura anterior ja es van donar passes importants en la implantació de l'administració electrònica; ara, cal desenvolupar aquesta, millorant l'accés i formant, tant a usuaris, empreses o autònoms que treballen amb l'administració pública, com al personal al servei de les administracions públiques. Per tal de garantir una millora de la qualitat en les relacions entre administració i ciutadania en general.

Per tal d'oferir una millor atenció a la ciutadania, és vital una reordenació de l'estructura del CIE impulsant una unitat de subvencions i ajudes que faciliti l'accés i la tramitació de les subvencions i ajudes, que evitin els problemes que han sorgit a la darrera legislatura i que han suposat la pràctica paralització d'ajudes i subvencions a l'esport i els serveis socials d'Eivissa. Un altre aspecte important és la racionalització de l'administració, que ha de facilitar la tramitació dels expedients.

Per tenir una excel·lent qualitat en l'atenció a la ciutadania, les treballadores i treballadors de l'administració insular, que són la cara visible d'aquesta, han de poder fer la seva feina en les millors condicions laborals i per això els treballadors ha de saber que poden accedir a la carrera professional, s'han de reforçar les plantilles amb la contractació de personal als departaments que es troben saturats i s'ha de revisar la Relació de Llocs de feina per tal d'actualitzar els llocs que necessiten més personal.

Compromís ètic

El partit socialista es caracteritza per un compromís ètic molt elevat amb la política i la ciutadania, els nous temps així ho exigeixen. De fet, el nostre codi ètic és el més exigent del panorama polític actual a nivell estatal.

Els i les socialistes d'Eivissa estam compromesos de forma decidida amb l'ètica a la política, ja que sols amb aquest compromís es dignifica la tasca de tants i tants companys i companyes que estan a les institucions, donant el millor de si mateixos.

Hem de recordar que el nostre partit, en l'àmbit federal, s'ha declarat a favor del laïcisme en les institucions i que entenent que és un camí complicat i delicat, no podem estar al marge d'aquests posicionaments ideològics. Per això es proposa instar a què es busquin formules, adaptades a cada territori i situació, que permetin donar passes per allunyar la influència de la religió, qualsevol d'elles, de l'àmbit de decisió polític, així com per garantir que les principals celebracions i festivitats locals puguin ser seguides per qualsevol persona encara que no comparteixi la religió majoritària o cap d'elles.

Des de la FSE-PSOE creiem en l'impuls dels valors republicans que representen els ideals d'igualtat d'oportunitats i justícia social de la nostra organització. Defensarem el federalisme com a millor forma d'unir-nos en un únic projecte comú.

La FSE ha de ser una organització activa a l'hora de vigilar i garantir el compliment de tots els compromisos ètics del partit i dels seus membres. El transfuguisme, la falta de vocació al servei públic per afavorir interessos privats, la falta d'honestedat o l'aprofitament dels càrrecs públics o orgànics de la seva situació privilegiada en qualsevol situació ha de ser especialment vigilada i tallada de rel des de la FSE i els òrgans corresponents, respectant clarament les línies vermelles del compromís ètic del part, que no han de poder ser travessades.

En aquest sentit, i si així es considera necessari per part de l'executiva de la FSE, es nomenarà un comitè assessor, amb persones de reconegut prestigi del nostre partit, que pugui estar vigilant i donar la seva visió i opinió de manera independent i tranquil·la respecte de qualsevol situació o conducta que pugui estar posant en perill la trajectòria ètica de la nostra formació.

Cal destacar les vegades que facin falta, que l'objectiu del Partit Socialista va més enllà de respectar la legalitat. Sempre pot haver-hi errors o projectes fallits, però mai un aprofitament personal en detriment del bon govern. La tasca que desenvolupam es basa en un ferm compromís amb la ciutadania, pel qual governarem de forma oberta i fent servir els recursos públics sempre en benefici del col·lectiu i de l'Illa d'Eivissa.